"TO PRODUCE A HEALTHY TONE AND STABLE CHARACTER."

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

" Seek Truth wherever yon can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

" HITCH YOUR WAGON TO A STAR." " TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்பேயவன்: அறிவேசக்தி: ஓம் தத்ஸத்.] [God is Love: Knowledge is Power: *Aum.*

"New Series" ஸத்தியமே ஜெயம்—SATYAMEVA JAYATE. "Approved"

புத்தகம். 22.] 1914ஹ ஜூலைமீ, ஆனந்தஹ ஆடிமீ [சஞ்சிகை 4.

THE HOME CELEBRATION OF THE VICEROY'S BIRTHDAY.

A DAY OF CHILDREN'S FESTIVAL *par excellence.*

"TO PRODUCE A HEALTHY TONE AND STABLE CHARACTER."

(Report by the Honorary Secretary, Children's Movement.)

That favourite Children's Magazine, the *Vivekachintamani* in its June issue gives a preliminary report of the Viceroy's Birth-day, celebration which was *par excellanec, the Day of Children's* Festival. It was celebratrd in the midst of family surroundings with Anthems, Hymns and Civic Songs sung by children. The chosen motto of the Journal this month is properly the 'Child's Query' which is a question "of imperial concern to the future of our Empire." The new-born Spirit of Renaissance in the confiding simplicity of the child puts the query which runs as follows :—

" Father ! I, the Child of ages past, rejected and dejected, come to thee,

" Tell me, wilt thou cherish or let me perish ? Prithee !"

It gives a brief resume of the development of the Social Service Institute and the work done in the children's cause during the first year of its existence from 20th June 1913 to 20th June 1914. Beginning with the history of "the institution of the Children's Day" on 20th June 1913 it refers to the Children's *Fete* at Simla on the 18th May last, and the Viceroy's declaration of love for the children which found fitting expression in His Excellency's repeated exclamation "I love to see them." It then goes on to describe the origin of the Children's Movement in Madras, which was due to the children's natural desire to know the meaning of the *Children's Fete* then held under official auspices and what it all was for, and how it was encouraged by the elders and parents who were able to enter into the spirit of the children, and proceeds to put on record the promises of help and co-operation vouchsafed to that Movement. The Report passes on to trace the inception of the idea further back in time to the incident at Harrow which the Viceroy-elect mentioned at the Harrovians' farewell dinner to His Lordship at Savoy Hotel, London, with the Master of Trinity in the chair and Lord Crew among the audience.

The Report further makes a brief reference to the Viceroy's personal intercourse with students and deduces the great lesson of life from the adorable conduct of the Viceroy on the occasion of that deplorable outrage at Delhi. To the Man of Faith all things are possible. And the secret of success lies in the man of faith being able to put himself, of necessity, in-tune-with- the Infinite, which is in itself a great achievement.

The value of Social Service involving as it does the inevitable study of Social-life with a working knowledge of its laws, as *Sadhana* (or Means of Realization) to know the ultimate principle of Action (which includes Inaction) and to become one with it, is touched upon to show how useful and helpful its practice will be in overcoming the sorrows due to the trials and tribulations of the every-day life. Then come "the Ideals of Social Service" on which the Viceroy rightly laid so much stress as an important factor in the formation of character and the implanting of civic virtues in the young and tender hearts of the student population.

The Report of Home-celebrations of the Children's Day Festival of which a touching account and programme follows, shows how these virtues are implanted in the child-heart by the Anthems, Hymns and Civic Songs sung by children to celebrate the Viceroy's Birthday which has become, thanks to the stepmotherly solicitude of certain people, a *household*-festival and an abiding *home*-influence tending to cultivate the civic consciousness in the child-mind. The stepmotherly conduct of certain people, has only tended to divest the movement of much of its artificial *tamasha*, showy element ; but it has more than made up for this loss by the genuine hold it has gained on the children's minds, knitting them closer in bonds of sympathy and helpful co-operation to their parents and elders who naturally understood their healthy activities and sympathised with them more truly than our civic fathers who in their mature and considerate wisdom had thought fit to forget their own initiative and did not think it necessary, though reminded, that they should do anything for the children taking part in the celebration of the Viceroy's Birthday on the20th. Better late than never. It is hoped that there will be a proper celebration of the Children's Day when the schools reopen and get into working order.

C. V. SWAMINATHAIYAR, K.S.S.A.
LALITALAYA, MADRAS, S. } *Honorary Secretary.*
25th June, 1914. }

" To Produce a Healthy Tone and Stable Character."

The Viceroy's Birthday and the Children's Movement.

The following appeared in the Madras Dailies:—
"To-morrow the 20th June will be the Viceroy's Birthday. It will be the second Children's day, if the institution which was started with so much *eclat* last year is to have justice done to it. The President of the Madras Corporation, I believe, has been moved to make the necessary allotments for the celebration of the Children's Day in all the Corporation Model Schools now working in Madras. The "Vivekachintamani Children's Record" was circulated to all the schools in the presidency having classes from the first form upwards and its contents read out and explained to the students and school-children by the school authorities concerned. I now request you to publish the Committee's acknowledgment of the kind services done to the Children's Cause by teachers and heads of institutions throughout the Presidency and by the Inspecting Officers who were good enough to have the Children's Record circulated among them. It is addressed to all the Headmasters, Headmistresses and other heads of Institutions through the Director of Public Instruction and runs as follows :—

"Sir,
Madam, Your acknowledgment of "*the Vivekachintamani Children's Record*" has been placed before the Committee (of parents and educationists) and they desire me to thank you sincerely for explaining to your students and school children the contents thereof. As a parent speaking for other parents like myself, will you permit me to bespeak your continued interest in and watchful care of the Children's movement, so that it may in due course develop into a free and voluntary association of Helpers imbued with those ideals of Social Service which it is essential every child should rightly learn to understand and appreciate by early practice, *to produce a healthy tone and stable character* in the natural development of the child-mind which is intuitively active and responsive to every impulse from within and from without,

In this connection I would invite your attention to the institution of the voluntary "Association of Helpers" pledged to form reading circles around each of them as centre, which did such good work during the nineties and the early half of the last decade in connection with the Diffusion of Knowledge Agency (established 1892) with the *Vivekachintamani* as its organ. I have already arranged to enlist the interest and secure the services of the *Vivekachintamani* as an organ of the Children's Movement and shall be glad to have your co-operation in so working it as to conduce to the development of the child-mind. I request the favour of your helpful co-operation and shall be glad if you can respond to this appeal on behalf of the children."

C. V. SWAMINATHA AIYAR,
Honorary Secretary.

The Assistant Private Secretary to the Viceroy writes from Viceregal Lodge, Simla, under date 6th July 1914, as follows:—

"Dear Sir,—I am desired to acknowledge the receipt of your letter of the 25th June last and to thank you for the copy of the "Viveka-Chintamani" containing a detailed report of the celebration of the Viceroy's Birthday by the Children in Madras and also of the article "The Children's Tribute of Love to the Viceroy."

"As regards your request for a photograph of the Hon'ble Diamond Hardinge,* I regret to say that no copy is available that can be sent to you."

A copy of the Report was also sent to His Excellency the Governor of Madras who has acknowledged it.

Some Extracts of Opinions.

"The Magazine has entered on a new career of usefulness." "It is so useful and interesting and the articles are so very instructive that no school can afford to ignore the splendid work it is doing." "I trust every secondary school will go in for enough copies to supply every class in it with one copy at least." "The elementary school teacher will find it of invaluable help... .....and the children like it very much." "The *Vivekachintamani* has now established its claim to be the children's favourite, the teachers' help and the parents' guide. Please send me ten copies of it."

*Mixing freely with the Children and taking her part in the Children's Fete held at Simla on the 18th May last.

THE SAVING POWER OF FAITH WHICH IS LOVE.

"THE FAITH THAT FALTERETH NOT NOR FAILETH" SAYS:—

"Though Thou Slayest *Sree* ! yet will I trust in Thee."

"அன்பொன்றுண்டானா
லார்தான் பிழைக்கமாட்டார்!"

அன்பு என்பது அளவிலாச் சக்தி யுடையது. * பொறை, சாந்தம், தீரம், மேன்மை, கருணை, பரோபகாரம், ஜீவகாருண்யம் எல்லாவற்றிற்கும் இருப்பிடமாயுள்ளது அது. தன்னைக் கொடுத்தார்க்குத் தாரகமா யிருந்துதவும் பெருமை யுள்ளது. "அன்புடையார் என்பும் பிறர்க்குரியர்" என்றபடி தன்னயம் பாராட்டாது பிறர்க்குதவி செய்வதில் சிபி சக்ரவர்த்தியைப் போல் தன் முதுகெலும்பைத்தானும் கொடுத்துதவச் செய்யும் ஆற்றலுள்ளது. பவம், தவம் எல்லாவற்றிற்கும் இன்றியமையாதது. உள்ளன்பில்லா விடத்தில் மனதிலுண்டாகும் உயர்பாவனங்கள் திருவுருக்கொள்ளா. நண்பர் ஒருவர் விக்ரஹங்களின் லக்ஷணங்களைக் குறித்து ஒரு பெரிய கிரந்த மெழுதி முடித்திருக்கிறார். அதில் இவ்விராஜதானியிலுள்ள கோயில்களில் காணக்கூடிய அபூர்வ விக்ரஹங்களின் திருவுருவப் படமும் அவற்றிற்கு ஆகமங்களில் சொல்லிய லக்ஷண விசேஷங்களும் இன்னவை இனியவை யென்று

* ஆசையை அன்பென்று சொல்லி மருள் கொண்டுழல்வார்க்கு அன்பு என்றாலும் சிவம் என்றாலும் கடவுள் என்றாலும் ஒன்றே என்னும் ஆன்றோர் வாக்கியத்தை அனுபவத்திற் கண்டுணர்ந்து இது எழுதப்பட்டுள்ளதென்று மட்டும் சொல்லுவோம். "God is love" என்றார் பிறரும்.

எடுத்தோதிக் கிரந்தம் எழுதி யச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஐயா, இவ்வளவு பாடுபட்டு இந்த அருமைக் கிரந்தத்தை யெழுதி யச்சிட்டீர்களே, இந்த விக்ரஹங்களின் திரு உருவ லக்ஷியங்களென்னவென்று கேட்டேன். அதற்கு அவர், "அவற்றில் அடங்கியுள்ள பாவனங்கள் பாஸ்கர ராயரைப்போன்ற மஹான்களுக்குத்தான் விளங்கும்: அவை புஸ்தகங்களில் படித்தறியக் கூடியவையல்லவே!" யென்றார். ஐயா! விக்ரஹ லக்ஷணங்களையெல்லாம் இவ்வளவு ஆராய்ந்து தேர்ந்து கிரந்தமெழுதிய தாங்கள் தங்களுடைய உள்ளத்துதித்த அவற்றின் லக்ஷியார்த்தங்களையும் தெரிவிக்கலாகாதா? என்று கேட்டதற்கு, அவ்வளவுக் கருகனல்லேன், என்று விட்டார்.

விக்ரஹங்களெல்லாம் பாவனா ரூபங்களேயன்றி வேறல்ல. பாவனம் என்றது இங்கே பவோபவத்தைக்† குறிப்பதாகும். மனோபவமானால், சலனரூபமானதால் சலித்துக்கொண்டேயிருக்கும்: உருவெடுத்தமைதல் அசாத்தியமாகும்.

"Nature is the Symbol of the Spirit"

என்றார் எமர்ஸன் என்னும் அமெரிக்கா தேசத்து மஹான். "பிரகிருதியினுண்மையில் பரமனைக் காணலாம்" என்றார் நம்மனோரும். ஆகையால் பிரகிருதி வித்தையில் தேர்ந்தவர்களுக்கு உருவங்களெல்லாம் ஆத்ம ரூபங்களேயாகும். ஸ்வப்னாவஸ்தையில் நாம் காண்கிற கூத்தெல்லாம் உருவக விசேஷமன்றி வேறல்ல. உருவகம் சுத்தப்பட்டு ஸ்திரப்பட்டால் அது இஷ்டதேவதை யாகும். திரிமலம் ‡ தீர்ந்தால் அதுவே ஸ்படிகலிங்கம் ஆகும். இஷ்ட தேவதைக்கு எல்லா சித்தியையும் அளிக்கும் சக்தியுண்டு. ஆனால் "என்னுடைய ரம்பைக்கு ஒத்தைக்கண் குருடு" என்றவன் கதையாக மனோபாவனத்தால் மட்டும் மாயாஜாலவித்தை செய்கிறவர்கள், மனோவலையின் சிக்கறுத்து ஆகாச வெளியில் ஆனந்த ரூபமாக நின்றுழைத்தல் கூடாத காரியமாகும். தேஹ பலத்திலும் மனோசக்தி பெரியது. மனோபலத்திலும் ஆத்மசக்தி பெரியது. ஆத்ம பலத்திலும் (அறியும் சக்தியிலும்) அறிவானந்தமாகிய ஸ்வானுபவசக்தி பெரியது. ஸ்வானுபவத்திலும் ஸகஜானுபவம் பெரியது. ஸகஜானுபவம் பெற்றவர்களுக்கு அபேதபாவனம் இயற்கையாக ஏற்பட்டுப்போவதால் அவர்களுக்கு மண்ணைப்பொன்னாகவும், பொன்னை மண்ணாகவும் பார்க்கும் சக்தியுண்டு. அப்படியென்றால், மண் பொன்னாகும் முறையையும், பொன் மண்ணாகும் முறையையும் இடைவிடாது அறிவிலறிந்துணர்ந்து ஆத்மசக்தியால் "அதுவதுவாதல்" முறைபற்றி அம்முறையனைத்தும் தாமாக விளங்குவர். உப்புத் தண்ணீரில் கரைவதும், கரைந்த உப்பு சூரியன் முன் திரண்டு உப்புக்கட்டியாதலும் (Crystals) அன்பின் சத்தி யன்றி வேறல்ல.

அன்பு என்பது 'நான்' என்னும் அஹம்பாவவித்தழிந்து 'எல்லாம் நீ' யென்கிற முளையாகத் தோன்றி அது வளர்ந்து விரிந்து ஒடுங்கிய ஒடுக்கத்தின் ஒழிவில் தானேதானாகத் தோன்றும் 'அது'வாக விளங்கும். இந்த அன்பு என்னும் பொருளுக்கு 'நான்' என்னும் பாவனம் வித்து (பீஜம்); "நான் எல்லாம் நீ" யென்னும் அபேதபாவனம் (பவோபவம்) முளை (கீலகம்); எல்லாம் நீயான பிரபஞ்சம். (தோற்றம்) விரிந்து ஒடுங்கி, அதாவது, கப்புக்கிளைகள் கண்டு பூத்துக் காய்த்துப் பழுத்து நின்றவிடத்தில், வித்தில் மரம் போல் ஒடுங்கின ஒடுக்கத்தின் ஒழிவில் (பீஜாங்குரநியாயம் பட்டு ஒழிய) தானேதானாக (ஸ்வயம்பிரகாச ஒளியாகத்) தோன்றும் அது, காண்பான், காட்சி

† "மற்றொன்று மற்றொன்று மனோபவம்; பற்றொன்று பற்றொன்று பவோபவம்."

‡ திரிகரணங்களில் மனதைப்பற்றியுள்ள மலம் அஜ்ஞானம்; வாக்கைப்பற்றியுள்ளது மாயை; காயமாம் தேஹத்தைப்பற்றியுள்ளது கர்மம். அஜ்ஞானம், மாயை, கர்மம் மூன்றும் 'திரிமலம்' எனப்படும். மனத்தெளிவு உண்டானால் அஜ்ஞானம் நீங்கும். வாக்கு சுத்தப்பட்டால் அர்த்தபேதங்களுக்கு ஆஸ்பதமான மாயை நீங்கும். தேஹோஹம் என்கிற பற்று அறவிட்டால் கர்மபந்தம் தொலையும் என்பர் பெரியோர்.

யிரண்டையும் விழுங்கிக் காண்போருள் ஒன்றே யெல்லாமாக அறிவுக்கறிவாயும் உயிருக்குயி ராயும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்ச்சியின்றி எங்கும் நிறைந்த வஸ்துவாக விளங்குவது எதுவோ அதுவே அன்பு. அது நன்மையே உருவாகக் கொண்டது. அந்த வுருவும் அருவமாயமர்ந் தது. அது உருவாயும், அருவாயும், அருவுருவா யும் காணப்படுவது சகள,நிஷ்கள, மிச்ர(சகள-நிஷ்கள) வடிவமாகும். இந்த் வடிவங்களை தியானலக்ஷண விசேஷங்களோடு விளக்குவது தானே திவ்ய மங்கள விக்ரஹ வடிவாகும். அந்த விக்ரஹங்கள் மனோபாவனமென் றெண் ணினல் அர்த்தம் வரும். மனோதீதமான பவோ பவ முதிர்ச்சியின் ஜோதிர் வடிவம் எதுவோ அதுவே திவ்யமங்கள விக்ரஹம் ஆகும். அவை களைத்தான் நம் கோவில்களில் விக்ரஹங்களாக நிர்மித்திருக்கிறார்கள். விக்ரஹ ஆராதனை யேற்பட்டது பவோபவமான உயர்பாவனங்களை 'சித்தவிருத்திநிரோதம்' செய்து மனதை யட க்கியாள முடியாத ஜனங்கள் வாக்கு மாத்தி ரத்தால் கிரஹித்துணர்தல் கூடாமைபற்றி. அவர்களுக்கு தியான ஸாதனமாக விருக்க திவ்வியமங்கள விக்ரஹ ரூபமாக எற்படுத்தி யுள்ளார் பெரியோர்.

"THE SELF-MADE MAN."

The *Times* (London) writes.—

Dr. Mott, pathologist to the London County differs very much from Dr. Samuel Smiles, author of "Self-help," in his opinion of the self-made man. According to him, "the self-made man is often the first step in the process of degeneration ; and the first evidence of degeneracy in a family is the selfishness and meanness, or the cunning, avarice, and moral guile, by which the self-made man succeeds in amassing a fortune for his still more degenerate children to spend in gratifying their selfish desires. The family seems to be on the up-grade because, in one generatiou, it makes a wordly success ; but this succes is a sign of disease rather than of health and soon the disease has not even success to conceal it."

தானாகத் தலையெடுத்த பணக்காரன்.

உலகத்தில் பணம் பெரிதென்று பணத்துக் காக உழைப்பதும் பணமே பெரிதென்று பா விப்பதும் பணமிருந்தால் எல்லா முண்டு என்று நினைப்பதும் சகஜமாயிருக்கிறது. இது உலகவாசனை மட்டுமென்று சொல்வதற்கன்றி முன் காலத்து வித்வான்களும் இதையே ஓதி வந்தார்கள். உதாரணமாக 'தன் முயற்சி' (Self-Help), குணசீலம் (Character)முதலிய புஸ்தகங்களைச் சிறுவர்கள் உபயோகத்துக் காக எழுதிவந்தடாக்டர் ஸாமுவேல்ஸ்மைல்ஸ் என்பவர் பணம் படைத்தவனே தானாகத் தலையெடுத்தவன் ("Self-made Man")என்று உபதேசித்திருக்கிறார்.

லண்டன் மாகாணத்திலுள்ள பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிகளுக் கெல்லாம் மனோசிகிச்சை செய்யும் தத்துவ சாஸ்திர நிபுணரான டாக் டர் மாட் (Dr. Mott) என்பவர் லோக்கல் போர்டாருக்குள் உத்தியோகமா யிருந்தும் அவர்களுடைய தப்பெண்ணத்துக்குள்பட்டு பயந்து நடக்கக் கட்டுப்பட்டவராகத் தோன்ற வில்லை. ஏனெனில் அவர்பிரபஞ்ச மார்க்கத்தை (லௌகிகபாவத்தை) யனுசரித்துள்ள பூர்வமத சித்தாந்தங்களைத் தப்பென்று எடுத்துக்காட்டி நிரூபித்தெழுதியிருக்கிறார். இது விஷயத்தில அவர்சாஸ்திரோக்தமாய எடுதோதி ஸ்தாபித் திருக்கும் அபிப்பிராயம் என்னவெனில்:—

"தானாகத் தலையெடுத்தவன்" ("The Self-made Man") என்று சொல்லும் மனிதன் உண்மையில தன்நயம் பாராட்டிப் பிழைப்ப தில் தேறினவனா யிருப்பதால், அவ்வாறு தே றினவன ஜாதிவீரியம் குறைந்தவனே யாகி றான: அவன் வீரியம் குறைந்ததற்கு அது அடையாளமன்றி அவன் குடுமபம நசிப்பதற் கும அவனுடைய ஸ்வயநயமுயற்சி முதற்கா ரணமாகிறது, என்று எடுத்தோதி வற்புறுத்தி யிருக்கிறார். உலகப்பிரசித்தி பெற்ற லண்டன்

டைம்ஸ் பத்திரிகையும் இவருடைய அபிப்பிராயத்தை ஆமோதித்து ஆசிரியர் பத்தியில் மேற்குறித்த தலைப்பின்கீழ் ஒரு வியாஸமெழுதிப்பிரசுரித்திருக்கிறது. அதன் சாரஸங்கிரகம் நமது பெரியோர்கள் அபிப்பிராயத்துக்கு ஒத்திருப்பதால் அதையே சற்று விஸ்தாரமாய் விசாரித்து விளங்கக் கூறுவோம்.

தானாகத் தலையெடுத்தவன், ஸ்வார்ச்சிதம் பெருத்தவனாவது எப்படியென்று விசாரித்து அவனுடைய குணக்கேடுகளை யெடுத்துரைக்கிறார். ஸ்வயநயம், அற்பத்தனம் அல்லது லுப்த சிந்தை, கனமோசம், பொறாமை, பேராசை, பொய்மார்க்கம் இவையெல்லாம் அவனிடத்தில் குடிகொண்டு விளங்குகின்றன. இவைகளை சாதனமாகக்கொண்டதனால் ஜாதிவீரியம் குன்றின அம்மூடன் அவனிலும் கேடுகெட்ட சந்ததியாரின்ஸ்வயநயப் பெருமைக்காக ஏராளமாய்ப் பணம் சேர்த்துவைக்கிறான். இவன் பணம் பெருத்தவனாவதால் அந்தக்குடும்பம் ஏதோ இவன் தலைமுறையில் 'தலையெடுத்ததாக' பாவிக்கப்படுகிறது. இப்படிமேலாகத் தோன்றுவதும் குலநாச ஹேதுவான வியாதி பற்றினதற்கு அடையாளமா யிருக்கிறதே யன்றி குலவிருத்திக்கு இன்றியமையாத சுக ஜீவனத்தைக் குறிக்கவில்லை. ஏனெனில் சுக ஜீவனம் என்பது பணத்துக்கு அடிமையாய் பணப்பைத்தியம் பிடித்துத் திரிவதல்ல என்கிறார். அடுத்த தலைமுறையில் இந்த மேல்தோற்றமுமின்றி குலம் க்ஷீணித்துப்போகிறது நிச்சயம் என்கிறார் டாக்டர் மாட் என்பவர்.

இந்த அபிப்பிராயம் நிஜமென்று ஒப்புக்கொண்டாலும் சரி, இல்லாவிட்டாலும் சரி, நமக்குள் வேரூன்றிய சித்தாந்தங்கள் கால விசேஷத்தால் மாறி வருகிறதென்பது இதனால் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறதென்று டைம்ஸ் பத்திராசிரியர் கூறுகிறார். இது வாஸ்தவமே.

டாக்டர் ஸ்மைல்ஸ் என்பவர் அவர்காலத்தில் பிரபலம்பெற்று விளங்கியவராயிற்றே, அவர் எவ்வளவோ சன்மார்க்கபோதம் செய்திருக்கிறாரே, அவருடைய சித்தாந்தத்தை எளிதில் தள்ளிவிடலாமா? என்று ஆராய்ந்துபார்த்து அதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை யெடுத்துக் கூறுகிறார்.

தானாகத் தலையெடுத்தல் என்பது ஸ்வார்ச்சிதமாகப்பெருநிதி சேர்ப்பதற்கே சொல்கிறார். இப்படி பணம் சம்பாதிப்பதற்குச் சில குணவிசேஷங்களிருந்தாலன்றி மற்றப்படி சாத்தியமில்லை. ஆனால் அந்தக் குணவிசேஷங்கள் டாக்டர் ஸ்மைல்ஸ் அவர்களுக்கு குணசம்பத்தாகத் தோன்றின. டாக்டர் மாட் என்பவர் மனோவியாதிக்குச் சிகிச்சைசெய்பவராதலால் பணம் ஸம்பாதிப்பதற்கான குணங்களை சுகானுபவத்துக் கின்றியமையாத குணங்களோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து அவை 'குணஸம்பத்து' என்று சிலாகிக்கத்தக்கவையாகவில்லையென்கிறார். ஏனெனில் பணம் சேர்ப்பதிலுள்ள அந்த சாமர்த்தியம் சுகானுபவத்துக்கு இன்றியமையாத குணங்களில் சேர்ந்ததாயில்லை. உண்மையில் அதற்கு விரோதமாயிருக்கிறது. லுப்தன் பணம் குவியல் குவியலாகச் சேர்த்திருப்பதால் அவன் அப்பணக்குவியல்களை அனுபவிக்கிறான் என்று சொல்வதற்கில்லை. பூதம் காப்பதுபோல் பணத்தைக் காப்பதில் சுகமொன்றுமில்லை. அந்தப் பணத்தினுபயோகம் அவனுக்குத் தெரியாமையால் அவன் அப்படிச்செய்கிறான். அஃதேபோல், பணம் பெருத்தவனும், என்னவோ, பார்க்காய்க்குப் பங்கை விற்றவன் கதையாக, பணம் சேர்ப்பதற்காகத் தன் அறிவைப் பணத்துக்கு அடிமையாக்கி நிறைய திரவியம் சேகரித்து விடுகிறான். இப்படி திரவியசேகரம் செய்ய ஒருவிதத் துணிவும் மனோபலமும் வேண்டுமாதலால் அதை சிலாக்கியமாகக் கொண்டாடினார் டாக்டர் ஸ்மைல்ஸ். இப்பொழுது டாக்டர் மாட் என்பவர் அந்தத் துணிச்சலும் மனோபலமும் உண்மையில் பலமல்லவென்கிறார். சுரம் கண்டவனுக்கு சன்னிபலம் எப்படியோ அப்படிப்பட்டது என்கிறார்.

அதுபலம்போல்காட்டி முடிவில் பலஹீனத்தையே உண்டுபண்ணும் தன்மையது. சுரம் கண்டவன் பலமிழந்து போகிறான் போல், பணவாசைபிடித்துப் பணமே பெரிதாக நினைத்து பணக்குவியில் சேர்க்கவென்றே கங்கணம் கட்டியுழைக்கிறவன் குலநாசகனாய் குலவீரியம் குன்றிச்சீரழிந்து போகிறான். சுகஜீவனம் என்பது பணக்குவியலில் புரளுவதல்ல; அதற்குப்பணப்பைத்தியம் கிடையாது. பணம் தருவதெல்லாம் சுகம் தருவதாகாது. பல விஷயங்களில் இறங்கி பக்திசிரத்தையோடு உழைக்கிறவனுக்கு அவனுடைய உழைப்பே யொரு ஆனந்தத்தைத்தருகிறது. அவ்வித ஆனந்தம் பணவாசைபிடித்தவனுக்கு இல்லாமற் போகிறது. அவனுக்கு எல்லாவிதத்திலும் பணம் வந்தால் தான் திருப்தி. அந்தத்திருப்தியும் க்ஷணிகநேரம் தோன்றி மறைவது. பணம் சேர்ப்பதில் மட்டும் அவனுக்குக் கண்ணேயன்றி பணத்தினால் கிடைக்கும் சுகம் இன்னதென்று அவனுக்குத் தெரியாது. பணத்தினால் வரும் சுகதுக்கம் இன்னதென்று அவனுக்குத் தெரியாத போது அவன் லுப்தன் பணம் சேர்ப்பது போல் பணம் சேர்ப்பதற்குழைக்கிறவனாகிறான். லுப்தன் பணத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான்: இவன் பணத்துக் குழைத்துக்கொண்டிருக்கிறான். இவ்வளவு தான் வித்தியாஸம்.

பணம் சேர்க்கவும் மனோசக்தி வேண்டும். பணத்தில் மனம் ஏகாக்கிரப்பட்டு அதைப் பற்றினாலன்றி பணஞ்சேர்க்கும் வழி காண்பதரிதாகும். மனது ஏகாக்கிரப்படுவது ஒன்று மட்டும் போது. அதன் லக்ஷியம் பல வேறுபட்டுக்கிடக்கும். பணத்தில் லக்ஷியம் வைத்துழைப்பவன் ஜடபுத்தியுள்ளவனாகிறான். ஸத்யாஸத்ய வஸ்து விவேகம் அவனுக்கு உதிக்காது. எதையும் காசுக்கு வாங்கி விற்கும் வகையில் தான் பார்ப்பான். பணத்துக்கெட்டாத மணமுண்டென்று அவனுக்குத் தெரியாது. உளமகிழ்வு காசுபணத்துக்குக்கிடைக்காது என்று அவனுக்குத் தெரியாது. பணம் சேர்ப்பதே ஜன்மசாபல்யம் என்று நினைக்கிறவன் பணத்தினுடைய உபயோகம் இன்னதென்று அறியாதவனாகிறான். பணத்துக்கு மேற்பட்டது சுகம் என்று அவனுக்குத் தெரியாது. பணம் தேடுவதொன்றைத்தவிர தேடின பணத்தின் குணமென்னவென்று அவன் அறியான். நித்தியப்படி உழைத்து ஜீவனம் செய்கிறவனைவிட பணஞ்சேர்க்கும் லோபி எப்படித்தாழ்ந்தவனோ, அப்படிப்போல், பணம் சேர்ப்பதே பிரதானம் என்று நினைத்துழைப்பவன், மணமே பெரிதென்றுழைத்து ஜீவனம் செய்பவனிலும் தாழ்ந்தவனாகிறான்.

சுகஜீவனத்துக்கு மனோபக்குவம் இன்றியமையாததாகும். பணமே பெரிதென்று பணந்தேடுகிறவனுக்கு அதுதான் பூஜ்யம். சுகஜீவனம் செய்வோன் அவனுக்கு வேண்டிய (இஷ்டமான) வேலையைச் செய்கிறான். பணமே பெரிதென்றுழைப்போன் பணம் சேருவதற்கான ஆஸ்பதங்களில் சந்தர்ப்பங்கள் எப்படியிருக்குமோ அதததற்கெல்லாம் அடிமையாக விருந்துழைக்கிறான். பணத்துக்கடிமைப்பட்டவன் நடைப்பிணமாகிறான். சுகஜீவனம் தேடுகிறவன் பணத்தை ஆள்கிறவனாகிறான். பணப்பைத்தியம் பிடித்தவன் பணத்துக்கு அடிமையாகிறான்.

பணம் சேர்ப்பதே பெரிதென்றுழைப்பவன் பணம் சேர்த்தபின் அதைக்கொண்டென்ன செய்கிறதென்றறியான். நம்மில் அனேகர் சாகும் வரையில் உத்யோகத்திலேயே இருக்க விரும்புவதற்குக் காரணம் அதுதான். அவர்களுக்குப் பணம் சேர்க்கவும் பணத்துக்குழைக்கவும்தான் தெரியும். பரோபகார மென்பது அவர்களுக்கு நஞ்சாயிருக்கும்.

செக்கில் கட்டினமாடு உழைப்பது போல் பணம் சேர்ப்பதற்கே உழைப்பவனைக் கண்டு அவனைத் துதிப்பது டாக்டர் ஸ்மைல்ஸ் கொள்கை. அது தர்மஸம்மதமானதில்லை.

ஏனெனில் ஒருவன் உழைக்கும் போது அவனுடைய தேஜோமனஸாகிய (உத்தம பாகம்) அதில் ஈடுபட்டு நிற்கிறதா? என்று பார்க்க வேண்டும். தொட்டதையெல்லாம் ஜோதிமயமாகச் செய்து சுகவடிவாக்கும் ஸ்பரிசவேதி ஜோதிமனசே. ஜொதிமனஸ் என்பதே குழந்தை-மனம் என்பதும். அது கர்மத்துக்கு அதிகாரியே யன்றி அடிமையல்ல. எஜமானனை அவன் வீட்டில் தானே அடிமையாக்குவதும் அடிமை கொள்வதும் இயற்கை விரோதம் தானே. ஆகையால் பணப்பைத்தியம் பிடித்தவன் ருணபெந்தன் (கடன்பட்டான்) ஆகிறான். "கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போலக் கலங்கினன் இலங்கைவேந்தன்" என்றதனால் ஜீவாந்தரத்தில் அவர்களுக்கு உண்டாகும் மனக்கலக்கம் சொல்லொணாததாகும்.

THE JOY OF LIVING.

"Laugh and the world laughs with you ;
Weep and you weep alone ;
For this sad old earth
Is in need of mirth—
It has troubles enough of its own."

—*Ella Wheeler Wilcox.*

ஆனந்த வாழ்வு.

"அறிவார் பராசக்தி ஆனந்தமென்பார்." ஆதலால் அந்த ஆனந்தத்தாயின் குழந்தைகளாகிய நாம் அறிவானந்தத்தை யனுபவிக்காது துக்கஸாகரத்தில் மூழ்கித் தவிப்பது எப்படி? இஃதெல்லாம் நம்முடைய மௌட்டியத்தினாலன்றி வேறல்ல. மூக்கரையன் கதையாக ஒருவன் கெட்டால் அவன் மற்றவரையும் கெடுக்கப் பார்க்கிறான். இப்படியாகத் துன்பமும் துக்கமும் உலகத்தில் விர்த்தியாகின்றது. நாம் அறிவுருவாயிருக்கிறோம் என்பதை யறிந்து அனுபவத்தில் நிச்சயமாய் திடப்பட்டு நிற்பவர்களுக்கு "துன்பமும் துக்கமும் இன்பசுக நீழலாம்" என்னும் ஆனந்தத்தாய் மொழியின் உண்மை தானே விளங்கும், குழந்தைகளே! 14-வருஷகாலமாய் பக்தி, யோகம், ஞானம், கர்மம் என்கிற நால்வகை ஸாதன வழிகளையும் ஆராய்ந்து அதன் அப்பியாஸத்தால் வரும் பயனை யுணர்ந்து உள்ளத்தில் அனுபவித்தும் புறத்தில் தன்னை அண்டினார்க்கு ஆப்தவாக்கியமாக ஓதியும் வந்த ஒருவருடைய அனுபவ சித்தாந்தத்தை எல்லா வீலர் உவில்காக்ஸ் என்னும் ஆங்கில மாதுசிரோமணி தனது அனுபவமாக மொழிந்திருக்கும் கவிஞானத்தைக் கண்டு தேறுங்கள்.

உலக வாழ்க்கையில் வரும் சுகதுக்கங்கள் சமுத்திரத்தில் ஓயாது அடித்துக்கொண்டிருக்கும் அலைகளைப்போல் க்ஷணிகமாத்திரையானவைகள். அந்த க்ஷணிகமாத்திரை யளவானதை உள்ளபடி யறியமாட்டாமல் மனோசிந்தனையினால் அவைகளை சங்கிலித் தொடராகத் தொடுத்து 'துக்கமூட்டை' யென்றும் 'துன்பமூட்டை' யென்றும் சொல்லி தாங்கமாட்டாமல் தவிக்கிறோம். ஏன்? இப்படித் தவிப்பானேன்? என்றால்,—அறியாமையினால் மனம் குழம்பிப்போக உண்மையை உள்ளபடி யுணர்ந்துய்வதற்கு வேண்டிய மனத்தெளிவு குன்றிக்குலைந்து போகிறது.

நேற்று நான் தன்னொத்த நண்பரொருவரோடு இந்தப் பிரபஞ்சமாயா விலாஸத்தின் கூத்தைப்பற்றிப் பேசிக்கொண் டிருந்தேன். அக்கிரமஸ்தர் செய்யும் அக்கிரமங்களையும், துஷ்டர்கள் செய்யும் துஷ்கிருத்தியங்களையும், சிஷ்டர்கள் படும் கஷடங்களையும் பற்றி மனமுருகப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், இதற்கெல்லாம் விமோசன மில்லையா? என்று கேட்டேன்.

அவர் "எதற்கெல்லாம்?" என்று கேட்டார்.

"துன்மார்க்கர்கள் செய்யும் அக்கிரமஅழிச்சாட்டியங்களுக்குத் தான்?" என்று பதிலுரைத்தேன்.

"ஸத்தியமே நன்மார்க்கம். தவறுவரும் வேறெதினும்" என்று விவேகத்தாய் மொழியிருக்க ஸத்தியம் கெட்டவர்கள் கெட்டுப்

போவதில் அதிர்ச்யமென்ன வந்தது! அவன் இஷ்டம் அவன் கெட்டுப் போகிறன்: அவனைத் தடுப்பார் யார்? ஈசுவரனாலும் முடியாது!'' என்று சொன்னார்.

''அவன் கெடுவது மட்டுமில்லை: பிறரையும் கெடுத்து விடுகிறானையா'' என்றேன்.

''அது தப்புச் சார்ஜு! நான் ஒப்பமாட்டேன்'' என்றார்.

''மூக்கரையன் கதை கேட்டதில்லையா?''

''சொல்வார் சொன்னால் கேட்பாருக்கு மதி கெட்டுப்போவானேன்! அது யாருடைய குற்றம்? ஆராய்ந்து பாரும்!''

''மதிகெட்டுப்போனால் அப்புறம் யார் மேல் குற்றம் சொல்கிறது?''

''குற்றம்சொல்ல ஒருவரும் இல்லாவிட்டால், வாயை மூடிக்கொண்டு சும்மா இரும்!''

''சும்மா இருந்தால் உலகம் நடக்கிறதெப்படி?''

''உலகம் நடக்கிறதும் நடக்காததும் ஈசுவர ஆஜ்ஞையைப் பொறுத்தது. மனிதனால் உலகத்தைத் திருத்தமுடியாது.''

''உலகத்தைத்திருத்த முடியாதென்றால் ஊருக்குழைப்பானேன்?''

''ஊருக்குழைத்தால்தான் உலக சுபாவம் தெரியும். உலகானுபவமின்றி ஞானானுபவம் சித்திக்காது. உலகம்வேறு உலககர்த்தாவாகிய ஈசுவரன் வேறு என்கிற தப்புபாவம் ஒழிவது எப்படி?''

''கர்த்தா ஒருவனின்றி கிருத்தியமுண்டா? காரணமின்றிக் காரியமுண்டா?''

''கர்த்தா ஈசுவரன்: இந்த உலகத்தைப் படைத்துக்காத்து அழிப்பது அவன்தொழில் அல்லது கிருத்தியம்.''

''ஆம் குயவனின்றிப் பானை யுருவாகுமா? மண்ணின்றிப் பாண்டமாகுமா?''

''மாவில்லாத பணியாரமுண்டா? காரணமில்லாத காரியமுண்டா?''

''அப்படியிருக்க, துஷ்டன் துஷ்கிருத்தியம் செய்வதற்குக்காரணம் ஏன்தோன்றவில்லையுமக்கு?''

''அவனுடைய மௌட்டியத்தனம்தான் காரணமென்று தோன்றுகிறது. ஏனெனில் 'இஷ்டம்' என்கிற இச்சா சக்திக்குத் துவந்துவமில்லை. ''நினைத்தது முடிக்கும் ஆற்றல்'' ஒன்றே அதன்குணம். நினைத்தது நல்லதா கெட்டதா என்னும் விசாரம் அதற்குக்கிடையாது. ஏனெனில் நலம்தீது என்கிற துவந்துவ பந்தம் அதற்குக்கிடையாது.''

''மௌட்டியன் மூடத்தனத்தால் கெட்டால் விவேகி அதைக்கண்டு சித்தப்பிரமை கொள்ளக் காரணமென்ன?''

''ஆம்! மௌட்டிய முள்ளவரையில் மூடன் கெடுவான்தான். அதனால் அவன்கெட்டாலும் மற்றவருக்கு மௌட்டிய ஜாட்டியம் இல்லாவிட்டால் அவரைக்கெடுக்க அவனுக்கு அதிகார மில்லைத்தான்.''

''அதிகாரமில்லாதவன் செய்கையைக்கண்டு மலைப்பானேன்? ஒருவன் பொய்வேஷம் போட்டுக்கொண்டு நான்தான் ராஜா என்று அதிகாரம் செய்தால் அவனுக்கு ராஜாதிகாரம் வந்துவிடுமோ? ஆயினும் அவன் வேஷதாரியென்று அறியாதவர்கள் அவனை நிஜமாகவே ராஜனென்று நினைத்து மதிமயங்கி மோசம் போகலாமல்லவா? அது எதனால்? உண்மை அரசன் ஞானம் இல்லாமையினால். தலைவனையறிந்தவனிடத்தில் ஊழியன் ஜாலம் பலிக்காது.''

''ஆம்! வேஷதாரியை வேஷம் தரித்தவனென்று அறிந்தால் அவன்செய்யும் ராஜாஜ்ஞைகள் யாரையும் பாதிக்காதுதான். ஆனால் வேஷத்தைக் கலைக்கமுடியுமா?''

''அதுதான் தப்புவழி! ஒவ்வொருவனும் ஒருவித பாவனையைக்கொண்டு அதற்கு ஆள்பட்டு நடக்கிறான். ஞானி ஒருவன்மட்டும் சித்தவிருத்தி நிரோதம் என்கிற யோகஸாமர்த்

தியத்தால் தன் மனோவிருத்திகளை யடக்கி யாண்டு பாவனுதீதனைப் பார்க்கிறான். மற்றவர்களெல்லாம் பாவனுவசத்தர்கள் தான். தன் வசமிழந்து பாவனுவசப்பட்டவன்பாவனை யறிந்துவிட்டால் அவனை பொம்மைபோல் ஆட்டிவைக்கலாம். இது நிச்சயம். இதன்மர்மம் அறியாதவர்கள் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாற வேண்டியதுதான். தடுமாறினாலும் புத்திசாலி எப்படியும் தேறிவிடுவான் என்பது நிச்சயம். இதை நன்றாக மனதில்வைத்து மேலாக வேண்டிய காரியத்தைப் பாரும்" என்றார்.

அவர் சொன்னதை நான்கேட்டுச் சிந்தித்து உள்ளத்தில் ஆரா்ய்ந்து உண்மையையுணர்ந்தேன். மலைபோல் வந்த சங்கடங்களெல்லாம் பனிபோல் நீங்க வழிவகை தானே சுலபமாக ஏற்பட்டது.

நினைத்தகாரியத்தை முடிக்கும் ஆற்றல் தானே வந்தது. அந்த சக்தி உதிக்கவும் எல்லாம் தெளிவாகப்பட்டது. கோபதாபங்கள் என்னை விட்டோடின. நலந்தீதென்னும் துவந்துவ பாவனையும் தானே நீங்குவதாயிற்று. எதைச் செய்தாலும் காரணகாரிய தோரணையொன்று தானே தெளிவாகத் தோன்றுவதாயிற்று. காசு, பணம், செல்வாக்கு, சிபார்சு, பெரிய இடத்து மதிப்பு இவை யொன்றினாலும் மசியாத காரியம் குழந்தைகள் உருசியோடு தின்றனுபவிக்க மாம்பழம் கொடுத்துப் பார்த்தால் பலிக்குமென்று தெரியவந்தது. மாம்பழம் என்கிற காரணம் பழுக்கக் காரியமும் தானேபழுத்தது. அந்த மாம்பழம் ஒன்று என் ஆனந்தத்தாய் எனக்கு அளித்தாள். அதை உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன் வாங்கித் தின்னுபாருங்கள்.

"அம்மாள் எனக்கொரு மாம்பழமீன்றாள்
அதற்குத் தோலுமில்லை நாருமில்லை
கட்டியுமில்லை கொட்டையுமில்லை
தின்னத்தின்ன ருசிக்குமென்றாள்
தெவிட்டாத்தேன் கட்டியென்றாள்
அதைப பக்தியினால் வாங்கிப்
புத்தியினாலாராய்ந்தேன்,
தின்னேன் தெவிட்டவில்லை
தேன்மயக்கம் தீரவில்லை."

இந்த அருமையான மாம்பழத்தை என்னைப் போல் பக்தியினால் வாங்கிப் புத்தியினால் ஆராய்ந்து உள்ளம் உவக்கத் தின்னுபார்த்தால் உலகத்திலுள்ள துன்பமெல்லாம் இன்பமாக மாறிவிடும். துக்கமெல்லாம் சுகமாகத் தானே படும். அப்பொழுது ஆனந்தவாழ்வு தானே சித்திக்கும்.

"ஆனந்தம் ஆனந்தம்
ஆனந்த மென்று சொல்லு!
சந்தோஷம் சந்தோஷம்
சந்தோஷமென்று சிரி."

என்று ஆனந்தமேலீட்டினால் உலகத்தின் சுகதுக்க மோகங்களைக்கண்டு சிரிக்கவரும். அப்படிச் சிரிக்க வந்து சிரித்தால் உலகெல்லாம் கூடச்சிரிக்கும். அழுதால், உலகம் கூட அழாது; தானே தான் அழுதுகொண்டிருக்க வேண்டும். உலகத்துக்கு "அவனவன்பாடு அவனோடே" யென்கிற திடபாவம் நன்றாகப் பதிந்துபோயிருக்கிற தென்பதை அப்பொழுது உணரலாம். இந்த அனுபவத்தில் தோணும் உள்ளத்துணர்வுதனை ஒரு ஸ்வானுபவச் செல்வர் பின்வருமாறு சொல்லிப் பாடியிருக்கிறார்:—

"சிரிசிரி வேணமட்டும்;
சிரிப்பாய்ச் சிரிச்சையேநீ;
சிரிப்பாய்ச்சிரிச்சு
முடிப்பானை தூக்கினையே!
தூக்கினபானை
தொப்பென் றுடைந் ததுவே!
பானை யுடைந்ததென்று
பாசாங்காய் யழுதையே;
அழுத அழுகை யெங்கே
ஆனந்தமேன் இப்பொழுது!
ஆறியமர்ந்து
ஆராய்ந்துபார்த்தாக்கால்
*அழுவதெல்லாம் பொய்யம்மா
சிரிப்பதெல்லாம் மெய்யம்மா

*"All exhilaration is real, All depression is unreal."

உள்ளதைச் சொன்னேனான்
உண்மையதை யுணர்த்திட்டேன்."

இதை மேற்றிசை வித்வான் ஒருவர் பின் வருமாறு சொல்லியிருக்கிறார்:

Farewell the old, with sorrow fraught,
Farewell the joys that might have been,
Farewell the battles that we have fought,
Farewell the grain we did not glean;
Enough for me is the joy of doing in being
Enough for all is the unmixed joy of living.

—*The Song of Life.*

THE STUDY OF WORDS : ON RESPECTABILITY.

"Respectable in the eighteenth century meant worthy of respect. Then it was applied to the "deserving poor" and respectability became their main virtue from the point of view of the rich.........Thus the word acquired a slightly patronising meaning.......But respectability as applied to people ... has lost even this amount of slighting commendation. It means no longer real but an imitation virtue. The respectable are those whom no one respects, not even themselves, for they have not the power of respecting anything for its own sake. They practise certain virtues, perhaps, but they deserve no credit for them sincc they practise them only because other people think them virtues. They have made rules for themselves in life or rather they have not made them but have accepted them at second hand. In a great part of their outward conduct they behave like good men, but there is nothing of the beauty,the inspiration of goodness in their behaviour because there is no passion or conviction in it. The good man pursues his own line of conduct even though the world thinks evil because he himself is quick to hear the voice of conscience, knows that it is good for him. In most things he may agree with the world about what is right or wrong ; but this agreement is a mere accident to him, whereas to the respectable it is the essencc of virtue. To them, if the world chose to reverse the Ten Commandments, the new ones would have all the prestige and authority of the old. The moral commands and inhibitions are rules for them and if any one breaks them he must take the consequences ; which means that he will no longer have the pleasure of their acquaintance, and that not because they really hate his evil doing, but because if they remained his friends they might be suspected of doing likewise. Saints do not judge men much by their outward conduct for they know that the mind is often mistranslated by that ; but the repectable judge by nothing else, since their own natural conduct is everything to them, and, while they keep the rules they never ask themselves why they do so." —*The Times* (London).

வாக்கு விசேஷார்த்த நிதானம்.

மானம்:—தன்மானம், புறமானம், பேய்மானம்,

"மானம்" என்றால் என்ன?

தன்னிடத்தில் மதிப்புண்டாக நடந்து கொள்வது மானம். மன் என்றால் நினை, மதியென்று அர்த்தமாகும். இது தன்மானம் (அஹப்பொருள்) புறமானம் (புறப்பொருள்) பேய்மானம் (இரண்டுமெற்றது) என மூவகைப் படும். தன்மானம் என்பது Self-respect. அதாவது தன்னைத்தான் மதித்தல். தற்பத சப்தம் எப்போதும் ஆத்மனையே (அறிவுமயமானவனையே)குறிக்கும். தான் அறிவுமயமாயிருப்பதாக அறிந்தவன் அந்த அறிவின் மஹிமையை அறிந்து அந்த அறிவு தானாய் நிற்பதன் பெருமையை உணரவல்லவனாவன். "தன்னையறிந்தவன் தலைவனாவன்" அவன் எத்தாலும் தலைமை பூண்டொழுகுவனாவன். ஜனங்களில் பிரதான புருஷன் அவனே யாவன். ஏனெனில் அவன் தன் மனதை யடக்கி யாளக்கற்றவன். அப்படிப்பட்ட பெறற்கரியபேறு பெற்ற புருஷனை உலகத்தில் எதுவும் பாதிக்காது. ஏனென்றால் அவன் தன்மதிப்பு என்கிற சிவகவசம் பூண்டவன். சிவகவசம் என்றால் எதை

யும் நன்மையதாக மாற்றும் சக்திவாய்ந்த கவசம் என்று அர்த்தம் கொள்ளும். சி:சிரேஷ்டம், வ:வன்மை, சக்தி. உலகத்திலுள்ள சக்திகளிலெல்லாம் சிரேஷ்டமான சக்திக்கு சிவசக்தியென்று பேர். வாதவித்தையில் (ஒன்றையொன்றாக மாற்றும் வித்தையில்) இரும்பாகிய கரும்பொன்னைப் பத்திரைமாற்றுப்பைம் பொன்னாக்குவது சிரேஷ்டமான வித்தை. இது பூதபௌதிக தர்மத்தைச் சேர்ந்தது. தீமையெல்லாம் நன்மையாக மாற்றுவது சிவ ஜீவதர்மத்தைச்சேர்ந்தது. "இந்த தேஹமே தேவாலயம் என்று சொல்லப்பெறும். அதிலுள்ள ஜீவன் தானே கேவலச்சிவமாகும்."— என்பது உபநிஷதவாக்கியம். அறியாமையை நீக்கி அறிவோடிருந்துழைப்பாருக்கு பூர்வ கர்மவாசனைகள் நீங்கப்பெற்ற விடத்தில் அறிவு தானே தானாயிருப்பது பிரத்தியக்ஷத்தில் விளங்கும். இதை சொந்த அனுபவத்தில் அறிந்து அறிவுருவாகி நிற்பவர்தானே தன் மானம் உடையவராவர். இது தான் மானம் என்ற பதத்திற்கு லக்ஷியார்த்தம் ஆகும்.

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.

இனி மானம் என்பதற்கு வாச்சியார்த்தம் என்னவென்று விசாரிப்போம். உலகநடையில் தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை யென்கிற வேற்றுமையின்றி வியவகாரம் கிடையாது. நான் என்று தன்னைச்சுட்டுவது தன்மைப் பெயர். நீ யென்று முன்னே நிற்பானைச்சுட்டுவது முன்னிலைப் பெயர். இவ்விரண்டுமின்றி மூன்றாவது ஸ்தானத்திலிருப்பானை அவன் என்று சுட்டுவது படர்க்கைப் பெயர். இதை நீங்கள் உங்கள் இலக்கணப்பாடத்தில் படித்திருப்பீர்களே! தான் பிறரால் மதிக்கப்பட நடந்து கொள்வது புறமானம். இதையே பஹுமானம் என்றும் வெகுமானம் என்றும் சொல்லுவதுண்டு.

திரிபுடிஸம்பந்தம்.

மதிப்பானும் மதிக்கப்படு பொருளும் தானாக நிற்பது தன்மானம். மதிப்பான் முன்னிலைப்பெயராகவும் மதிக்கப்படுபொருள் தன்மைப் பெயரினதாகவும் மதிப்பு இரண்டுக்குமுள்ள ஸம்பந்தமாகவும் இருப்பது பஹுமானம்.

வெகுமானம்.

பள்ளியிற் படிக்கும் நீங்கள் படித்த வித்தையை அதிகாரிகள் முன்னிலையில் காட்டி அவர்கள் அவ்வித்தையை மதிக்கப்பெறுவது வெகுமானம். நீங்கள் பெறும் பரிசுகள் அவர்களுடைய மதிப்புக்கு அறிகுறியான ஒருசின்னமே (அடையாளமே) யன்றிவேறல்ல. பள்ளியில் படிக்கும் பொழுது அதிகாரிகள் மதிப்புப் பெறல் (பரிசுபெறல்) எப்படி சிலாக்கியமோ அப்படியே உலகத்தில் ஜீவனம் நடத்தும் பொழுது உலகத்தார் (அப்படியென்றால், பெரியோர்) மதிப்புப் பெறல் உலகவாசிக்கு சிலாக்கியமாம். அரசன் ஜனசமஷ்டிக்குத்தலைவனாதலால் அவன் மதிப்புப்பெறல் பிரபல சிலாக்கியமாக எண்ணப்படுகிறது. ஆனால் "குடியுயிரக்கோனுயர!" என்கிற அரசியல் (ராஜ்யதர்மம்) செல்லாது தட்டுற்று நின்ற பொழுது அந்த 'அரசன்மதிப்பு' ஜனசமஷ்டியின் மதிப்புத்தானாக நில்லாது தவறிப் போகுமாதலால் அதற்கு மாற்றுக்குறைந்து போகின்றது. ஆங்கிலேயநாட்டில் பிரபுகுலதிலகராய் விளங்குவோர் இந்த ஜனசமஷ்டி மதிப்பையிழந்துவிட்டபடியால் அவர்களுடைய பிரபுப் பட்டம் மதிப்பற்றதாகி ஜனமதிப்பில் தாழ்மைப்பட்டுப் போய்விட்டது. ஆகையால் அப்பட்டங்களைத் தொலைத்துவிட வழிபார்க்கிறார்கள். ஜனசமஷ்டியின் மதிப்பிழந்த விடத்தில் 'அரசன் மதிப்பு' அவமதிப்புக்கு இலக்காயிருப்பது உலகானுபவத்தில் எங்கும் சகஜமாய்ப் பார்க்கலாம். ஜனசமஷ்டிக் குழைத்து ஜன மதிப்புப் பெற்றவர்கள் அரசன் அவமதிப்புக்கு ஆளாவதையும் பார்க்கலாம். இது தேஹத்தின் உறுப்புகள் முரணிக்கொண்டதுபோலாகும்.

"சிரஸே பிரதானம்."

"எண்சாணுடம்புக்கும் சிரஸே பிரதானம்" என்பது வாஸ்தவம். ஆனல் பைத்தியக்காரன் பரமமுட்டாள் இவர்களுடைய விஷயத்தில் "சிரஸே பிரதானம்' என்பது பொய்த்துப் போகிறதில்லையா? அஃதே போல் ஜன சமஷ்டிக்குப் (Body-Politic) பிரதானமாயிருக்கிற காரணத்தினல் தலைமை பூண்டு அரசன், தலைவன் என்று சிரேயஸ் பெற்றவர்களும் ஜனசமஷ்டியின் இயல்பறிந்து சமஷ்டி தர்மத்துக்கு விரோதமாக நடக்குங்கால் பைத்தியம் பிடித்தவன் போல் ஸ்வதர்மத்துக்கு விரோதமாய் நடப்பாராகிறுர்கள்.

"தனிமரம் தோப்பாமா."

(சமஷ்டி-வியஷ்டி யென்று சொல்வது இரண்டும் பாவனையேயன்றி வேறல்ல. மரம்-வியஷ்டிபாவம். தோப்பு-சமஷ்டிபாவம்.) மனிதன் வியஷ்டிபாவத்தில் 'மரம்' என்றது போல் தனியனுக நிற்கிறுன். அவனே சமஷ்டி பாவத்தில் தோப்பில் மரம் போல் ஜனசமஷ்டியில் அடங்கினவனுகிறுன். மரங்கள் தானே தோப்பானுலும், "தனிமரம் தோப்பாமா?" என்பது நிஜம். தனிமரம் தோப்பாகமாட்டாது போல், மனிதனும் தனியனுக நின்றுல் அவன் சமஷ்டிபாவத்தை யறிந்தவனுகமாட்டான். காரணகாரிய தோரணையறிந்து, காரணமும் காரியமும் ஒன்ருனுலும் வியவகார திசையில் காரணத்தில் காரியமும் காரியத்தில் காரணமுமாகத் தொக்கி நிற்கும் விசேஷத்தை யனுபவபூர்வமாக அறியவேண்டும். மரத்தினுலான யானையில்,—

"மரத்தை மறைத்தது மாமதயானை
மரத்தில் மறைந்தது மாமதயானை"—என்றபடி

காரணமாகிய மரத்தைக் காரியமாகிய மாமத யானை மறைத்தது. தச்சன் சாமர்த்தியத்தால் உண்டுபண்ணிய மாமதயானையின் நாமரூப லக்ஷணங்களை விட்டுப் பார்க்கில் காரணமாகிய மரம் பிரத்தியக்ஷப்படும். அப்பொழுது யானையின் நாமரூப குணவிசேஷங்கள் மரத்தில் மறைந்து கிடக்கும். அஃதே போல்,—

"பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தில் மறைந்தது பார்முதற் பூதம்."

"பூதமுதலாகவே நாதபரியந்தமும்" உள்ள "பார்முதற் பூதங்கள்" பிரபஞ்ச காரணமாகிய காரணகாரணமாம் "பரத்தை" மறைத்தது. எப்பொழுது? வியவகார திசையில். அறிவு வியவகார வியாபாரங்களை விட்டொழிந்த 'ஒழிவு" என்னும் அவஸ்தையில் ஒடுங்கி, ஆதியில் உள்ளது எதுவோ அதற்கு ஸமமாகி மனத்தெளிவு என்னும் அருள் வெளியில் பாலொடு பால் சேர்ந்தாப் போல் கலந்து நிற்கையில், "ஆதியிலுள்ளான் அனுதிதானே" யென்றபடி "அங்கிங்கெனுதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய்" ஆனந்த பூர்த்தியாகி உள்ள "பரத்தில்" அதிலிருந்துண்டாய்ப் பரிணமித்த "பார்முதற் பூதங்களெல்லாம்" மறைந்து நிற்கும். இதுதான் உண்மையில் உள்ளபடி தன்மைப் மெயராய் நிற்கும் பரம்பொருள். அது எங்கும் நிறைந்ததாய் "அஹம்அஸ்மி" என்று தானே தானுகத் தனி முதலாய் நிற்கும். அந்த அவஸ்தையெலாங் கடந்த நிலையில் முன்னிலை, படர்க்கை யிரண்டுமில்லை; எல்லாம் ஒன்றுபட்டு ஒரு தன்மைப் பட்டு நிற்குமென்றபடி.

பாலபோத சமஷ்டிசேவை ஸாதனம்.

ஜனங்களுக்குள்ளும் சமஷ்டி-வியஷ்டி பாவம் இப்படியே ஏற்படும். இந்த உலகமெல்லாம் நவவியூகங்களாலும் நவசக்திகளாலும் ஆனதாயிருக்கிறது-இந்த ஒன்பது (ஒன்று குறையப் பத்து) கூட்டத்தில் (வியூகம்-சேனைக் கூட்டம்) அடங்காதது ஒன்றுமில்லை. இந்த ஒன்பது சக்திகளில் அடங்காத பிரபஞ்ச சக்தியுமில்லை. இவையெல்லாம் தானய் இவைக்கு அதீதமாய் உள்ளும் புறமும் ஒன்ருகச் சமைந்து நிற்பது ஒன்று உண்டு. அதை ஒன்றென்றும் இரண்டென்றும் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாது. "ஏகன் அனேகன்' என்றபடி ஒன்ருகவும் பலவாகவும் எண்களை யெல்

லாம் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு தான். எண்ணுக்கடங்காமல் அளவற்று, கரையற்று, திரையற்று எங்கும் நிறைந்து ஏகவெளியாயிருப்பது அது. அதை தத் என்றும் ஸத் என்றும் ஓம் என்றும் பெரியோர் சொல்லிப் போற்றி யிருக்கிறார்கள்.

அந்த தத்பொருளை (அது என்றதன் அர்த்தத்தை) அறிந்து அதுநாமாதலே ஜன்ம சாபல்யமென்பர். ஜன்மசாபல்யமென்றால் ஜன்மமெடுத்ததற்கு (பிறந்ததற்குப்பலன்) என்று அர்த்தமாகும்.

"கற்றதனாலான பயன்."

கற்கும் கல்விக்கெல்லாம் கடைப்பிடியாயுள்ள பயன் அதுவே. அதை அறிந்துதொழுவதே "கற்றதனாலான பயன்" என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவரும் மற்ற எல்லா ரிஷிகளும் அவதாரங்களும் சொல்லி யிருக்கக் காணலாம்.

அந்த மேலான அனுபவத்தைப்பெற வழியென்ன? அதுதான் "ஸமஷ்டி சேவை ஸாதனம்" என்று சொல்வது. அதாவது, வியஷ்டிபாவனுளாகிய நாம் சமஷ்டிபாவனுளா யுள்ளவர்களைத்தொழுது ஸமஷ்டி சேவைக்கருகரும் அதிகாரிகளுமாகி அதையே ஸாதனமாக (உய்யும் வழியாக) க்கொண்டு இகபரமிரண்டிலும் கடைத்தேறுதலாம்.

பாலர் திருவிழாக் கொண்டாடுவதேன்?

இதற்கு அரசர்பிரதிநிதியாம் லார்ட் ஹார்டிஞ்ச் அவர்கள் பிறந்தநாளை பாலர் திருவிழாவாகக் கொண்டாடுவானேன்? என்று கேட்கலாம். அவர் அரசர் பிரதிநிதியாகவிருக்கும் முறையில் இராஜ்ஜியத் தலைவராவர். அந்த அதிகார தோரணையில் அவர் டில்லிப்பிரவேசம் செய்தபொழுது வெடிகுண்டினால் அபாயமுற்று தோளெலும்பு தெரியத் தசைகிழிந்தும் அவர் சமஷ்டிபாவனுசித்தம் கலையாது வியஷ்டி பாவத்தைமறந்து குழந்தை-மனமுள்ளவராய் குழந்தைகளையேப்பற்றிச் சிந்தித்து அதனால்தானும் சுகிர்தமடைந்து தேசத்துக்கும் சுகிர்தம் இயற்றினாராதலாலும், பொறுமையே பூஷணமாக எல்லாத் தீங்கையும் பொறுத்து அவற்றையெல்லாம், நன்மையாக மாற்றினாராதலாலும், அவரைக்குழந்தைகள் தமக்கு நல்லுதாரணமாகக்கொண்டு வழிபடல் உத்தமமாம். "அரசனெவ்வழி குடிகளவ்வழி" யென்றிருப்பதால் அவர் அரசபதவியிலிருந்துகாட்டிய வழியைக் குழந்தைகளெல்லாம் "விளையும் பயிர்முளையிலே" யென்றபடி இளமையிற்றானே கடைப்பிடியாகப்பிடித்து ஒழுகல் வேண்டுமென்பதே ஸத்துக்கள் எல்லாருடைய கருத்தாம்.

ஜகத்ஜாலயானை, அல்லது, ஸமஷ்டியானை.

இதற்கு அனுகுணமாக குழந்தைகள் ஸமஷ்டி ஸேவைஸாதனத்தின் உள்மர்மத்தை யுணரக்கூடியதாக ஸமஷ்டியானை யொன்று பெரியோர்களுடைய கற்பிதமாயுள்ளதை யங்கிகரித்து அதில் க்ஷேத்திரமாதாவாகிய இந்தியாவிருக்கும் நிலையையும் கற்பிதமாகவேயமைத்து கற்பனாலங்காரமான சித்திரவிசித்திரமொன்று நிர்மித்துள்ளோம். அதைப் பல்லாயிரவர்கூடினும் கண்டு மகிழும்படி ஜாலவிளக்கினால் பெரிதாய்க் காட்டக்கூடியதாகச் சித்திர மெடுத்து (Lantern slide) அமைத்திருக்கிறோம். அது நவசக்தியாலானது. தசமன் என்கிறபத்தாவது சக்தி யானைப்பாகனாக அமையப்பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஜகத்ஜால யானையின் மீது "ஆரியப்ரக்ஞுஅபாரமிதா" என்னும் ஸத்யானந்த சாந்தஸ்வரூபிணி விக்ரஹம் ஆதியில் புத்தருக்கு தரிசனமளித்த உருவத்தோடு விளங்க அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அதன் திருவாசிஸ்தம்பங்களில் "அம்மா, தாயே! காப்பாற்று" என்னும் குழந்தையினுடைய மழலைச்சொல் அக்ஷரங்களால் அமைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. அதன் கருப்பொருள்:—

"ஜனத்தை மறைத்த தஜ்ஜகத் ஜாலயானை
ஜனத்தில் மறைந்த தஜ்ஜகத் ஜாலயானை

மனத்தை மறைத்த தும்மஹத் தத்துவசாக்ஷி
மனத்தில் மறைந்த தும்மஹத் தத்துவசாக்ஷி !"

வியஷ்டி பாவனரான நவவியூகாத்மகஜனரை அந்த ஜகத் ஜாலயானே மறைத்தது. வியஷ்டி பாவனராகிய அவர்கள் சமஷ்டி பாவனத்தால் ஒன்று பட்டிசைந்த பொழுதுண்டான அந்த ஜகத்ஜாலயானே தானே அவர்கள் வியஷ்டிபாவனரானகாலத்தில் அவர்கள் ஹிருதயமத்தியில் அந்தர்த்தானமாய் மறைந்தது. அப்படியே வியஷ்டி பாவமனத்தை மறைத்ததும் அந்த மனத்தில்தானே அந்தர்த்தானமாய் மறைந்த தும் மஹத் என்று சொல்லப்பட்ட பெரிய தத்துவத்துக்கு சாக்ஷியா யமைந்துள்ள உள்ளறிவு.

பே'மானம்.

இதுவரையில் தன்மானம், புறமானம் என்னு மிரண்டையும் பற்றிச் சொன்னேம், இனி பே'மானம் என்பதைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லி முடிப்போம். பே'மானி யென்பது பேய்மானி என்பதின் விகாரம். பேய்க்கு எப்படி சொந்தமான ரூபமின்றி அகப்பட்டதைப் பற்றிக் கொண்டு பிழைக்கவேண்டியதோ, அப்படியே பே'மானியும் தனக்குச் சொந்தமான மானம், மதிப்பு ஒன்று மின்றி, அவனேச்சுற்றியுள்ளார் சிலாக்கிய பாக்கியமாகச் சொல்வதையே சொந்த ஆராய்ச்சியின்றித் தானும் அப்படியே நினைத்து ஸ்திரபுத்தியின்றியும் இஷ்டசித்தியின்றியும் பேயைப்போல் பிறர் சொல்வதை யண்டிப் பிழைக்கும் சித்தவிருத்தியுடையோனுய் ஜடபாவம் மதர்த்துத் திரிவோனுவன். இவனுக்குத் தன்மானம் இல்லையால் பிறரால் மதிக்கப்படும் இரண்டாவதான பஹுமானமும் இல்லை. ஆனல் அவரவர் சொல்லுக்கிணங்கி ஸம்பிரதாயத்தை யனுசரித்து செக்கில் கட்டிய மாடுபோல் அவன் வாழ்நாளை உண்டுடுத்துறங்குவதில் கழித்து பிறப்பதும் இறப்பதும், இறப்பதும் பிறப்பதுமாய் ஜன்ம சக்கரத்தி லகப்பட்டுச் சுழன்று வருவான். இவனுடைய நிலை இவ்வுலகில் இப்படிப்பட்டதென்பதை லண்டன் டைம்ஸ் பத்திரிகையில் நன்ருக எழுதியிருக்கிறதை அப்படியே இங்கிலீஷில் எடுத்து முகப்பில் அச்சிட்டிருக்கிறோம். இவன் தான் பே'மானி யெனப்படுவான்.

"ஆடிக்காற்றில் அகப்பட்டதுரும்பு."

அபிமானம், அபிமானி யென்னும் சப்தம் ஒரு எண்ணத்தால் அதிலுள்ள பற்றுதலால் கட்டுப்பட்டிருக்கும் ஸ்திதியைக் குறிக்கும். அதில் மனப்பற்றுக் காரணமாயுண்டாகும் ஸ்திரத்தன்மை யொன்றுண்டு. பே'மானிக்கு அதுவுமில்லை. ஆடிக்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்புபோல் அவன் மனம் அல்லற்பட்டலையும்.

READINGS FROM THE BOOK OF NATURE. VOLCANOES, HOT SPRINGS AND HOT VAPOURS. A LESSON IN NATURE STUDY.

பிரகிருதி வித்யாம்சம்.

எரிமலைகள், வெந்நீர் ஊற்றுகள், ஆவிக்குண்டங்கள் முதலியன.

நாம் வசிக்கும் இப்பூமண்டலத்தில் உள்ள அதிக அற்புதத்தையும், ஆச்சரியத்தையும் உண்டாக்கக்கூடிய அனேக விதமான விசித்திரங்களில் எரிமலைகள் முதலியவை யாவராலும் வியக்கத்தக்கவைகளா யிருக்கின்றன. எரிமலைகள் நமது இந்தியாவில் கிடையா. ஆனது பற்றியே அவைகளின் காரண காரியங்களை அனேகர் அறியார்கள். இவ்வதிசயச் சிருஷ்டியை யாவரும் அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டே இதை இவ்விடத்தில் விவரமாய் எழுதலாயிற்று.

எரிமலைகள்—பேர்விசேஷம்.

எரிமலைகளென்பவை: பூமியின் உட்புறத்தில் சில விடங்களில் அதிக உஷ்ணத்தால் உருகி நீராயிருக்கும் கற்குழம்பு, சாம்பல்,

நீராவி, புகை முதலானவைகளைத் தங்கள் சிகர மூலியமாய் வெளியே கக்கும் குண முள்ள மலைகள். இவ்வித மலைகளுக்கு இங்கிலீஷ் பாஷையில் "வல்கானே" (Volcano) என்று பெயர். ஐரோப்பா கண்டத்தில் இத்தாலியா தேசத்திற்கு தக்ஷிணத்தில் உள்ள சிசிலித்தீவில் "எட்னு" என்னும் ஓர் எரிமலை உண்டு. இம்மலையின் உட்புறத்தில் பூர்வீக உரோமர்களின் அக்கினி பகவானுகிய "வல்கன்" (Vulcan) என்பவருடைய உலைக்கூடமிருந்ததாகவும், அவர் உலைமூட்டியபோதெல்லாம் அந்த மலை நெருப்பைக் கக்கியதாகவும் அவ்விடத்திய பூர்வீக ஜனங்கள் அபிப்பிராயப் பட்டிருந்தார்கள். இது காரணம்பற்றியே எரிமலைகளுக் கெல்லாம் 'வல்கானே' என்று பெயர் வரலாயிற்று.

அவற்றின் உற்பத்தி.

இவ்வுலகமானது ஒரு காலத்தில் சூரியன் இப்போது எவ்வளவு உஷ்ணமாயிருக்கிறதோ அவ்வளவு உஷ்ணமாயிருந்ததாகவும், நாளாவட்டத்தில் பூமியின்மேற்புறம் குளிர்ச்சியடைந்துகொண்டு வருவதாகவும் புவன உற்பலக்கண சாஸ்திரிகள் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது அங்கங்கே பல விடங்களில் காணப்படும் அகோரமான நெருப்பைக் கக்கும் எரிமலைகளும், வெந்நீர் ஊற்றுகளுமே பூமியின் உட்புறத்தில் இருக்கும் உஷ்ணத்திற்கு அடையாளமாகக் காணப் படுகின்றன. மேலும் நாம் பூமியின் அடிப்புறத்தில் போகப் போக அதிக வெப்பமா யிருக்கு மென்பது சுரங்கங்களில் வேலை செய்து அப்பியாசப் பட்டவர்கள் சொல்ல நன்கே விளங்கும். இவ் வெரிமலைகளல்லாது பூமிக்குள் இருக்கும் விசித்திரக் காட்சிகளை யூகித்தறிந்துகொள்ள வேறு முக்கியமான சாதனங்கள் கிடையா. எரிமலையானது சாதாரணமாய் குவிந்த வடிவமுள்ளதாயிருக்கும். அதன் குவிந்த சிகரத்தில் கிண்ணம் போன்றதாய் அகன்ற வாயையுடைய கிடங்கு இருக்கும் இதற்கு இங்கிலீஷ் பாஷையில் "கிரேடர்" என்று பெயர். இதன் அடிப்புறத்தில் தான் பூமியின் உட்புறத்தில் உள்ள உஷ்ணத்தால் வெந்துருகிக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் பாகத்தையும் எரிமலையின் உலைவாயையும் சேர்த்து வைக்கும் துவாரம் இருக்கிறது. இத்துவாரத்தின் வழியாய் உருகிய கற்குழம்பு, பெரிய குண்டாங்கற்கள், முதலியவை வெளியே கொண்டுவரப்படுகின்றன. சில எரிமலைகள் முதலில் சாமானிய தரையாயிருந்து பிற்பாடு நாளாவிருத்தியில் உலைவாயின் வழியாய் அப்போதைக்கப்போது கக்கப்படும் கற்குழம்பு முதலியவைகள் இறுகிப் பாறைகளாவதால் மலைபோன்ற உருவங்களை அடைகின்றன. சில 10 அல்லது 15 அடி குறுக்களவுள்ள சாமானியக் குன்றுகளாயிருக்கின்றன. எரிமலைகளில் பெரியவைகளோ 3 அல்லது 4 மைல் உயரமுள்ளவைகளாய் அக்கினிகக்கும் பெரிய உலைவாயும் அதைச்சுற்றிலும் அனேகம் சிறிய உலைத்துவாரங்களும் பிளவுகளும் உடையனவாயிருக்கும்.

அவைகளிலிருந்து வெளிப்படும் வஸ்துக்கள்.

எரிமலைகளிலிருந்து வெளியே கக்கபப்டும் வஸ்துக்கள் : (1) ஆவி, புகை ; (2) 'லாவா' (lava) என்று சொல்லப்படும் கற்பாறைகள் உருகிய அக்கினி நீர் ; (3) பெருப்பாறைத் துண்டுகள் ; (4) மண் தூசு முதலிய கலந்த உஷ்ணநீர் ; (5) உருகிய உலோகக் களிம்புகள், இவைகளே. சில மலைகள் மண்ணைத் தாரை தாரையாய்க் கக்குவது முண்டு. எரிமலைகளுக்கு பாதாளத்திலிருக்கும் பெரும் பாறைகளை உடைத்துத் தகர்த்தும், நீராக்கியும், அதிக பளுவான வஸ்துக்களை வெளியே அதிக உயரத்தில் வீசி எறியவுந் தகுந்த வலிமை எப்படி உண்டாகிறது ? பூமியின் உட்புறத்தில் தண்ணீர் ஏது ? என்று சந்தேகங்கள் உண்டாகக்கூடும். அவைகளைக் குறித்துச் சற்றே சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவோம். பூகோ

ளத்தின் உள்ளே இருக்கும் அதிக வெப்பத்தினாலேயே அக்கினி மலை வெடிப்புகள் உண்டாவதாகத் தோற்றவில்லை. அவ்வெடிப்புகளுண்டானது, பூமியின் மேற்புறத்திலிருந்து ஜலமானது ஏராளமாய் உட்புறத்தில் கொதிப்புக்கொண்டிருக்கும் பாகத்திற்குப் போய்ச் சேருவதினாலேயே என்பது அனேக பண்டிதர்களின் கொள்கை. சமுத்திரங்களின் அடித்தரையும், அனேகம் ஏரிகள், நதிகள் முதலியவற்றின் தரைமட்டமும் துவாரமுள்ளவைகளா யிருப்பதாலும், வருஷா வருஷம் பெய்யும் மழைகளின் நீர் நிலத்தில் உள்ள துவாரங்களின் வழியாய் இறங்குவதாலும், அக்கினி மலைகளுக்கு அடியில் அமைந்திருக்கும் சூடுண்ட, பெரிய பிலங்களில் அதிக தண்ணீர் வந்து சேருகின்றது. தண்ணீரானது அதை விட்டு வெளிப்பட வகையில்லாமல் வெகு சீக்கிரத்தில் கொதிப்புக்கொண்டு நீராவியாய் மாறும். மாறினதும், போக்கிடமில்லாமல் மேலுக்கு மேல் அதிக சூடுகொள்ளவே, ஆவியானது பரவ வழியில்லாமல் அக்கினி குண்டத்தின் நாற்புறமும் அதிவேகத்துடன் தாக்க மேற்புறத்தில் பூமியை நோக்கிய பாகமானது அனேகவித இடி முழக்கம், குமுறுதல், கிடுகிடுத்தல் முதலான சத்தங்களோடு வெடிக்கும். இச்சமயங்களில் உண்டாகும் பூமியின் அதிர்ச்சிக்கு பூகம்பம் என்று பெயர். (இதைக்குறித்த விஷயங்களை பின்னால் பிரத்தியேகமாய் எழுதுவோம்.) ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம்! சாமானியமான நீராவிக்கு அதிக கனமாயுள்ள பூமியைப் பிளக்கவும், பென்னம் பெரிய பாறுங்கற்களால் அமைந்துள்ள மலைகளைத் தகர்த்துச் சின்னாபின்னமாக்கவும் கூடிய வலிமையுண்டோ என சிலர் சந்தேகிக்கக்கூடும். ஆம், சந்தேகமுண்டாவது சகஜமே. நாற்பது அல்லது ஐம்பதுபூகா கிருதியுள்ள வண்டிகள் சேர்ந்த நமதுரயில் வண்டித் தொடர்கள் ஆயிரக் கணக்கான மனிதர்களையும், மிருகங்களையும், உத்திரங்கள், மூட்டைகள் முதலான பலவகை பாரமுள்ள பண்டங்களையும் வெகு சுலபமாய் இழுத்துக்கொண்டு போவது எதின் வலிமையால் என்று அவர்கள் சற்றே நிதானித்து யோசித்துப் பார்த்தால் சந்தேகம் ஒரு நொடிப்பொழுதில் தீரும். அவைகள் இழுக்கப்படுவது இஞ்ஜின் வண்டியென்று சொல்லப்படும் முதல்வண்டியிலிருக்கும் ஒரு சிறு தொட்டியில் நீர் வார்த்து அதன் கீழ் இருக்கும் உலையின் உதவியால் உற்பத்தியான நீராவியாலல்லவோ? இவ்வளவு கொஞ்சமான நீராவிக்கேஇவ்வளவுவேகமிருக்குமானால்பூமிக்கடியில் பெரிய தடாகங்கள் போன்று விசாலமாயுள்ள அக்கினி குண்டங்களில் தண்ணீர் வந்து சேரும்போது அதனால் உண்டாகும் அபரிமிதமான நீராவியின் வலிமையைக் குறித்துச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? இது நிற்க.

எரிமலைக் காட்சிகள்.

நீராவியின் அதிவேகத்தால் பூமியின் மேற்புறம் வெடிக்குமென்று சொன்னோமே. வெடித்தவுடன் நீராவிப் படலமானது மேகத்தையொத்து வெடிப்பாலமைந்த உலைவாயின் வழியாய் ஆகாயத்தில் அதிக உன்னதமாய்ச் சுழன்றுகொண்டு கிளம்பிச்செல்லும். சில சமயங்களில் இப்படி எழும் ஆவியானது மலைச்சிகரத்திற்கு மேல் 1 மைல் அல்லது 2 மைல் வரையில் ஒரே ஸ்தம்பாகாரமாய் எழும்பி நிற்கும். இத்துடன் சில சமயங்களில் தூசு தும்புகள் ஏராளமாய் வெளியே கொண்டு வரப்படுகிறபடியால் சுற்றுப்பக்கத்தில் வெகு தூரம் வரையில் சூரிய கிரணங்களே தென்படாதபடி புகை சூழ்வது போல் கவிழ்ந்து இருள் மூடச்செய்யும். ஆவி நீங்கவே அதனடியில் உலைபோல் கொதித்துக்கொண்டிருக்கும் தண்ணீர் கலந்த உருகிய கற்குழம்பானது அதிவேகத்துடன் பக்கங்களில் பலமில்லாத பாகங்களைப் பிளந்துகொண்டு பெரிய உலைவாயின் வாயிலாக அக்கினிமழை பொழிவது போலவும், கல்மாரி, மண்மாரி பொழிவது போலவும், சரமாரியாய்ப் பெரும்

பாறை, சாம்பல், மண் முதலியவற்றுடன் கலந்து வீசி அடிக்கும். மேலும் கற்குழம்பானது உலைவாயின் விளிம்பின் வழியாய் அபரிமிதமாய் வந்து நாலாபக்கத்திலும் சிற்றருவிகள் போலும், இரண்டு மூன்று நதிகள் சேர்ந்து பெருக்கெடுத்துப் பெருவெள்ளமாய்க்கரைபுரண்டு ஓடுவது போலும் உருக்கிவார்த்த இரும்புபோல் பளபளவென்று மின்னிக்கொண்டு, நெருப்புமயமான நீராக அதிதீவிர கதியுடன் செல்லும். இதுவுமல்லாமல் மலையிலிருந்து இழிந்த ஜலம் மண்ணுடனும் சாம்பலுடனும் கலந்து மண்ணூருக ஒரு பக்கம் ஓடும். கற்குழம்பு வெள்ளமானது ஆற ஆற மந்தகதியடையும். இவ்வெள்ளத்தி லிருந்து எழும் ஆவியும் உலைவாய்களிலிருந்து குமுறும் ஆவியும் ஆகாயத்தை அளாவி எல்லாவற்றையும் ஒரே மறைப்பாக மூடிவிடும். இதனடுவில் மலையின் பிளப்பிலிருந்து செவ்வென்று சிவக்கக் காய்ந்த அக்கினி மயமான குண்டாங் கற்களும், பழுக்கக் காய்ந்து பளீர் என்று மின்னும் உலோகக் களிம்புகளும், பெரிய கல்துண்டுகளும், உலைவாயின் வழியாய் உயர வீசப்பட்டு, சில மறுபடியும் பிளப்பில் விழுந்தும், சில மலைச்சார்பில் விழுந்து சரிந்து ஓடியும், சில மலையின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள நாட்டுப் புறங்களில் விழுந்தும், இது என்ன ஊழி காலந்தானோ என்று எல்லோரும் திகைத்துத் தவிக்கும்படி செய்யும். கற்குழம்பு வெள்ளமானது மலையைச் சுற்றியிருக்கும் பரப்புகளையும், துரவுகளையும், ஏரிகளையும், ஆறுகளையும், ஒரே வெள்ளக்காடாக்கி எல்லாவற்றையும் பாழாக்கிவிடும். ஆடுமாடுகள் முதலாகிய விலங்கினங்களில் இவ்வெள்ளத்தில் அகப்பட்டு மாய்பவை அனேகம். சுற்றுப்பக்கத்துக் கிராமங்கள், வீடுவாசல்கள் முதலானவைகள் அக்காலத்தில் விசேஷமாய் உண்டாகும் பூகம்பங்களால் இடிந்து நொறுக்குண்டு தீப்பட்டு எரிந்து கொடிப்பொழுதில் நீறுகிவிடும். இச்சமயங்களில் வீடு இடிந்து விழுவதாலும், இன்னும் மேலே சொல்லிய மற்ற சங்கடங்களாலும் மாளும் ஜனங்களுக்குக் கணக்கில்லை. எரிமலைகளால் உண்டாகும் கோரமான கேட்டையும் நஷ்டங்களையும், உலக அந்தியத்தில் உண்டாகும் என்று சொல்லப்படும் பிரளயத்திற்குச் சமானமாகவே சொல்லலாம். இத்தாலியா தேசத்தில் [1] 'நேபில்ஸ்' நகரையடுத்த [2] 'விசூவியஸ்' எரிமலையானது 1872-ம் வருஷம் வெடித்து அக்கினி கக்கியபோது பெருக்கெடுத்த அக்கினிக் கற்குழம்பானது ஏறக்குறைய 20-அடி ஆழமும் 3,000-அடி அகலமுமாய்ப் பரவி அனேகம் கிராமங்களைப் பாழாக்கினதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது அம்மலையிலிருந்து கிளம்பிய கற்கள் சுமார் 4,000-அடிவரை மேலே சென்றனவாம்.

உலகத்திலுள்ள எரிமலைகள்.

இதுவரையில் உலகத்தில் சற்றேறக்குறைய 3000 எரிமலைகள் வரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது இந்தியாவுக்கு அதிக சமீபத்தில் உள்ள எரிமலை, [3] வங்காளக்குடாக்கடலில் [4] 'அந்தமான்' தீவுகளுக்குக் கிழக்கே இருக்கும் 'பாரன் ஐலண்டு' (Barren Island) என்று சொல்லப்படும் தீவிலுள்ள மலையே. 'பாழ்நிலத்தீவு' என்று பொருள்படும் பெயரையுடைய இந்தத் தீவை சமுத்திர மத்தியின்மேலே கிளம்பியிருக்கும் ஒரு எரிமலை என்றே சொல்லலாம். இம்மலையின் உயரம் 980 அடி இதன் சிகரத்திலிருந்து அப்போதைக்கப்போது அக்கினிக்கற்களும், சூடுண்ட கந்தக ஆவிப்படலங்களும் கக்கப்படுகின்றன.

மிகவும் உன்னதமான எரிமலை.

[5] தென் அமெரிக்காவில், [6] 'ஈக்குவடோர். மாகாணத்தில், [7] நிரட்சரேகைக்கு அருகாமையில், [8] 'ஆண்டிஸ்' மலைத்தொடரிலுள்ள [9]

1 Naples.
2 Mount VeSuvius.
3 Bay of Bengal.
4 The Andaman Islands.
5 South America.
6 Ecuador.
7 Equator.
8 The Andes.
9 Cotcpaxi

'கொட்டப்பாக்ஸி' என்னும் மலையே உலகத்தி லுள்ள எரிமலைகளிலெல்லாம் அதிக உன்னத மும், கடூரமுமானது. இதன் உயரம் 19,000 அடி; அதாவது ஏறக்குறைய நான்கு மைல் இருக்கும். இது உலகத்தார்க்குத் தெரிந்தது முதல் அக்கினி கக்கினவண்ணமாகவே இருக் கிறது. இதில் உண்டான வெடிப்பில் ஒரு கா லத்தில் 200-டன் எடை அல்லது 2,732 கன அடியுள்ள ஒரு பெரும் பாறைத்துண்டு வீசி எறியப்பட்டு 9-மைல் தூரம்போய் விழுந்ததா கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சுலபமாய்த் தெ ரிந்துகொள்ளும்படியாய் இந்தக் கல்லின் பா ரம், 14-அடி நீளம், 13 அடி அகலம், 14 அடி கனமுள்ள ஒரு பாறைக்குச்சரியானதாகஇருப் பத்தென்று சொல்லலாம்.

மிக விசாலமானது.

உலகத்தில் உள்ள எரிமலைகளிலெல்லாம் மிக விசாலமானது வடபசிபிக் மகாசமுத்திரத் தில் [1] 'ஸாண்ட்விட்ச்' தீவுகளில் ஒன்றாகிய [2] 'ஹவேய்' தீவிலுள்ள [3] கிலௌயிர் மலை. இதின் அக்கினி கக்கும் உலைவாயானது 9-மைல் சுற்றளவும், சற்றேறக்குறைய $1\frac{1}{2}$-சதுர மைல் விஸ்தீரணப் பரப்பு முடையது. ததும் பிக் கொதித்துக் கொந்தளித்துக் கொண்டி ருக்கும் அக்கினி நீரால் நிறைந்துள்ளது. பார்ப்பதற்கு ஒரு அக்கினிக்கடல்போன்று விளங்கும்.

எக்லா எரிமலை.

இங்கிலாந்துக்கு சற்றே வடமேற்காய் ஐரோப்பா அமெரிக்கா கண்டங்களுக்கு மத்தி யில் 'டென்மார்க்கு' தேசத்து அரசன் ஆட்சிக் குள் அமைந்த 'ஐஸ்லாண்டு' என்ற ஒரு தீவு இருக்கிறது. இதில் எரிமலைகள் அனேகம் உள. அவற்றுள் முக்கியமானவை 'எக்லா,' 'ஸ்காப்டார் ஜோகல்,' என்ற இரண்டு மலைகள். எக்லா மலையானது ஏறக்குறைய 5,000-அடி உயரமும், 12-மைல் சுற்றளவு முடையது. இம் மலையில் 1845-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி கொதிப்பெடுத்தபோது வெளியே வீசி எறியப்பட்ட சாம்பலானது இத்தீவிற்கு 600-மைல்களுக்கப்பால் இருக்கும் [1] 'ஆர்க்னி' தீவுகளில் போய் விழுந்ததாம். அந்த மாதம் 15-ம் தேதி மறுபடியும் எடுத்த கொதிப்பில் கற்குழம்பு வெள்ளம் ஏராளமாய் மலையினின் றும் வெளிப்பட்டு பிரவாகித்தது. மலையி லிருந்து இரண்டு மைல் தூரத்தில் இந்த வெள்ளம், 1-மைல் அகலமும், 40-முதல் 50-அடிவரையில் ஆழமுமுள்ளதாக விருந்தது. 17௩3-ம் வருஷம் 'ஸ்காப்டார்' மலை பொங் கத் தலைப்பட்டு இரண்டு வருஷகாலம் ஓயா மல் அக்கினி மழை பொழிந்தது. இப்படி யாகப் பொழிந்த கற்குழம்பு வெள்ளமானது 11-வருஷங்கள் வரையில் புகைந்துகொண்டி ருந்ததாம். இந்த வெள்ளம் இரண்டு ஆறுகப் பெருக்கெடுத்து ஒரு ஆறு 50-மைல் நீளமும், 12-மைல் அகலமுமுடையதாக ஓடியதாம். மற்றொரு ஆறே 40-மைல் நீளமும், 7-மைல் விஸ்தீர்ணமுமுள்ளதா யிருந்தது. இவை கள் 100-முதற்கொண்டு 600-அடி ஆழமுள்ள வைகளா யிருந்தன. இம்மலைக் கொதிப்பி னால் உண்டான கேடு மிகுதி. புல் பூண்டு முதலியவை யற்றுப்போனதால் ஆடுமாடு முதலிய மிருகசாதிகள் அனேகமாய் மாண் டன. இது வல்லாமல் கற்குழம்பு முதலிய வைகளால் உயிர் விட்டவை அனேகம். மலையி லிருந்து வந்த கந்தகப்புகை முதலியவற் றால் காற்றுக்கெட்டு தூர்க்கந்த முண்டாய் அனேக ஜீவன்களை மாய்த்துவிட்டது. சமுத் திர ஜலமும் கரைக் கருகாமையில் கெட்டி ருந்தபடியால் அவ்விடங்களில் மீன்களின் சஞ்சாரமேகொஞ்சகாலம் அற்றுப்போயிற்று. ஆகவே மனிதனுக்கு அவ்விடத்தில் முக் கிய ஆகாரமாகிய மீனும் கிடைப்பதரிதாய் விட்டது. பானம் செய்வதற்கு சுத்த ஜலமு மில்லாமலிருந்தது. இவ்வாறாக விஷக்காற் றாலும், விஷங்கொண்ட தண்ணீராலும், க்ஷா மத்தினாலும், இத்தீவிலுள்ள 50,000 ஜனங் களில் ஏறக்குறைய 9,000 பேர் இந்த இரண் டு வருஷங்களில் இறந்துபோய் விட்டார்கள்.

1 The Sandwich Island. 2 Hawaii Island.
3 Kilauer.

1 The Orkney Islasnd.

வேடிப்புக்கண்டு சமுத்திரத்தில் மூழ்கிப்போன எரிமலை.

நமது இந்தியாவுக்கு தென்கிழக்குப் பாகத்திலிருக்கும் [1] 'சுமாத்திரா' தீவுக்கும், ஜாவா' தீவுக்கும் இடையே உள்ள [2] 'சுந்தா' ஜலசந்தியில [3] 'கரகடோவா' என்ற ஒரு எரிமலை உண்டு. இதில் 1883-ம் வருஷத்தில் ஒரு பெரு வெடிப்புக்கண்டு பூகம்பமும் அதிகமாய் உண்டாயிற்று. அதன் அதிர்ச்சியால் அவ்வெரிமலை அனேகமாய் சமுத்திரத்தில் முழுகிப் போய்விட்டது. அத்தருணத்தில் உண்டான பேரொலியோ அனேக மைல் தூரம் வரையில் கேட்டதாம். சமுத்திரத்தில் உண்டான குழப்பமும் பேரலைகளும் ஆயிரக்கணக்கான மைல்களுக்கு அப்பால் எட்டியதாம். அப்போது உண்டான பிரசண்ட மாருதமோ உலகமுழுதும் ஒரு சுற்று சுற்றி வந்ததாம். தற்காலத்திலுண்டான எரிமலைக் கொதிப்புகளிலெல்லாம் மிகவும் கொடியது இதுவே. இப்பெருங் கேட்டால் ஏறக்குறைய 30,000 ஜனங்கள் வரையில் மாண்டார்கள். இந்த சமயத்தில் சில தினங்கள் வரையில் அனேகமாய் எல்லா தேசங்களிலும் சூரியன் ஒளி மழுங்கிச் சற்றே பசுமை நிறத்துடன் பிரகாசிக்கக் கண்டிருக்கலாம். அப்போது இந்நாட்டிலும் சூரியன் பச்சை நிறமாகப் பிரகாசித்ததை நோட்டமிட்டது இன்னும் என் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. சூரியனை அப்போது கண்கூசாமல் பார்க்கும்படியாயிருந்தது. இதற்குக் காரணம் மேற்சொன்ன எரிமலையின் கொதிப்பினால் மேலே வீசப்பட்டு ஆகாயத்தைக் கவிழ்ந்துகொண்டிருந்த புகை, தூசு முதலிய இவைகளின் கூட்டம் சூரியனை ஒருவாறு மறைத்ததினாலேயே.

மஹாபிரமாதமான வேடிப்புக்கண்ட எரிமலை.

இதுவரையில் உண்டான எரிமலைவெடிப்புகளிலெல்லாம் பிரமாதமாயும், அகோரமாயும்; சாம்பலையும் மண்ணையும் கக்கினது வடஅமெரிக்காவில், 'நிக்கரகுவா' மாகாணத்தில் உள்ள [4] 'காஸிகியூன' என்னும் எரிமலையே. இது 26-வருஷங்கள் ஒய்ந்திருந்து கடைசியாய் 1835-ம் வருஷத்தில் ஒரு பயங்கரமான வெடிப்பெடுத்து நெருப்பைக் கக்கத்தலைப்பட்டது. இச்சமயத்தில் இம்மலையுள்ளிருந்து வந்து விழ்ந்த சாம்பலுக்கும் மண்ணிற்கும் அளவில்லை. இவைகள் மேக மண்டலத்தை எட்டி வானத்தை நன்றாய்க் கவிழ்ந்து கொண்டபடியால் நல்ல நடுப்பகலிற்கூட சூரியரஸ்மி கொஞ்சமேனும் நிலத்தில் படாமல மலையைச்சுற்றி சற்றேறக்குறைய 35-மைல் விஸ்தீரணத்திற்கு காரிருள் சூழ்ந்து பிரளயகால அந்தகாரம்போல் கவிழ்ந்து கொண்டது. இந்த மண்மாரி, மலையைச்சுற்றி ஏறக்குறைய 310 மைல் தூரத்திலுள்ள பிரதேசங்களிளெல்லாம் விழுந்தது. மலைக்கருகாமையில் 24 மைல் தூரத்திற்கு 10 அடி கனப்பிரமாணம் சாம்பல், மண், தூசுமுதலியவற்றால் மேடுண்டாயது. இம்மாரியில் உண்டாகிய நுண்ணிய தூசுகள் கீழ்புறம் காற்றால் அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டு 700 மைல்களுக்கு அப்பாலிருக்கும் மேற்கு இந்திய தீவுகளில் ஒன்றாகிய 'ஜமெய்க்கா' வில் உள்ள [1] 'கிங்ஸ்டன்' என்னும் பட்டணத்தில் மலையில் வெடிப்புக்கண்ட நான்காம் நாள் விழுந்ததாம்.

எரிமலைகள் பலவிதம்.

எரிமலைகளெல்லாம் எப்போதும் அக்கினியைக் கக்கிக்கொண்டிருப்பவையல்ல. சில 'ஆஸ்திரேலியாவுக்குக் கிழக்கிலிருக்கும் 'டொங்கா' என்னும் தீவிலுள்ள [2] 'டொபுவா' என்னும் எரிமலையைப்போலவும், 'ஆண்டிஸ்' மலைத்தொடரிலுள்ள [3] 'ஸாங்கே' 'கொடபாக்ஸி' என்னும் மலைகளைப்போலவும், அவைகள் தோன்றின நாள்முதற்கொண்டு அக்கினி வர்ஷம் செய்பவைகளாயிருக்கின்றன. வேறு சில ஒரு தடவை தங்கள் சுவரூபத்தைக்காட்டிய பிற்பாடு மறுபடியும் அவைகளுக்கு அடியில் இருக்கும் அக்கினிச் சுரங்கங்கள் தண்ணீரால் நிறைக்கப்படுமளவும் ஒய்ந்திருந்து திரும்பவும் வெடித்துப் பெருங்கேட்டை விளைக்கின்றன. சில வெடிப்புகள் உண்டான பிற்பாடு அக்கினி குண்டங்கள் இடிபட்டுத் தூர்ந்துபோய் விடுவதாலோ இன்னும் வேறு யாது காரணத்தாலோ மறுபடியும் உலைவாயைத் திறவாமல் அடங்கி விடுகின்கிறன. மற்றவைகளோ யா

1 Sumatra and Java Islands. 3 Mount Karakatoa.
2 The Strait of Sunda. 4 Coseguina in Nicaragua.

1 Kingston in Jamaica. 2 Tofva in Tonga Islands.
3 Mount Sangay.

தோன்றுக்கும் திங்கு விளைவிக்காமல் தங்கள் உலைவாயால் குப்குப்பென்று புகையையும், ஆவியையும் ஊதினவண்ணமாயிருக்கின்றன.

பெயர்போன எரிமலைகள்.

ஐரோப்பா கண்டத்தில் இத்தாலியா தேசத்திலுள்ள 'விசூவியஸ்' மலையும், சிசிலித் தீவிலுள்ள 'எட்னு' என்னும் மலையும் 'லிப்பேரி' தீவிலுள்ள [1]'ஸ்டிராம்போலி'யும், ஐஸ்லாண்ட் தீவிலுள்ள 'எக்லா' என்றமலையும் பெயர்போன எரிமலைகள். இவைகளில் விசூவியஸ் மலையானது இவ்வுலகிலுள்ள எரிமலைகளெல்லாவற்றிலும் பெயர் பெற்றதாதலின் இதைப்பற்றிப் பிரத்தியேகமாய் அடுத்த சஞ்சிகையில் எழுதப்படும். இவ்விடத்தில் 'எட்னு' எரிமலையைக்குறித்துஞ் சிறிதுசொல்வோம்.

'எட்னு' எரிமலை.

இம்மலையின் உயரம் 10,000 அடி: சுற்றளவு நூற்றெண்பது மைல் உள்ளது. இதில் 1667-ம் வருஷம் கொதிப்பெடுத்தபோது அதினின்றும்வந்து விழ்ந்த அக்கினி மழையால் 15 கிராமங்கள் எரிந்து நாசமாய் விட்டன. அப்போது பெருக்கெடுத்தோடிய கற்குழப்பு வெள்ளமானது அதன் போக்கிலிருந்த 'கடோனியா' என்னும் பட்டணத்தின் கோட்டைச் சுவரை முழுகடிக்கும்படி அவ்வளவு ஆழமாயிருந்தது.

மலைகள் திடீரெனக் கிளம்புவதும் அழுங்குவதும்.

பூமியின் உட்புறமிருக்கும் உஷ்ணத்தால் மலைகள் கொதித்தெழுந்து அக்கினிமழை பொழிவதல்லாமல், இக்கொதிப்புக்குக் காரணமாகும் சக்தியினுலேயே மலைகளைப் பூமிக்குள் அழுத்துவதும் வெட்ட வெளியாயிருந்த தரையில் மலைகள் இருக்கும்படியாய் பூமியின் உட்புறத்தில் இருக்கும் மலைகளை மேலே கிளப்புவதும் உண்டு. இதன் காரணமாகவே சமுத்திரங்களில் புதிய தீவுகள் உண்டாவதும், இருக்கும் தீவுகள் சமுத்திரத்தில் முழுகிப்போவதும் உண்டு. அமெரிக்கா கண்டத்தில் [2]'மெக்ஸிகோ' தேசத்தில் 'மால்பேய்' என்ற ஒரு பெரு மைதான வெளி இருந்தது. இதன் மேற்புறத்தில் கல்காடு ஒன்றும் வெகு காலமாய் இல்லாமலிருந்தது. ஆகவே 1759-ம் வருஷம் செப்டெம்பர் மாதம் 28-ம் தேதி அன்று இரவில் ஒரு மலைக்கூட்டம் இந்த இடத்தில் பூமியிலிருந்து வெளியே கிளப்பப்பட்டது. இவற்றில் ஆறு மலைகள் பூமி மட்டத்திற்கு மேல் 1312-முதல் 1640-அடி வரையில் உயரமுள்ளனவாயிருந்தன. இந்த மலைகளில் ஒன்று எப்போதும் கொதித்த வண்ணமாயிருந்தது.

1 Stromboli in the Lipari Islands. 2 Mexico.

இத்தாலியா தேசத்தில் [1]'பெய்யா' என்னுமிடத்திற்கு அருகாமைருல் உள்ள, புது மலை என்று பொருள்படும் பெயரை உடைய [2]'மான்டி நோவோ' என்னும் மலையானது 1538-ம் வருஷம் திடீரென பூமியின் மேலே கிளப்பப்பட்டது. இதன் உயரம் 456-அடி. இதன் சிகரத்தில் ஒரு அவிந்த உலைவாய் இருக்கிறது.

சமுத்திரத்தில் திடீரேனத் தோன்றி மறைந்த ஒரு தீவு.

ஐஸ்லாண்ட தீவிலுள்ள 'ஸ்காப்டர் ஜோகல் மலை' வெடிப்பெடுத்துக் கொதித்ததைக் குறித்து முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா. இது கொதிக்கச் சில வாரங்களுக்கு முன் ஐஸ்லாண்ட தீவிற்கு மூன்று காததூரததிற்கு அப்பால் சமுத்திரத்திற்குள்ளிருந்து ஒரு சிறிய தீவு வெளிப்பட்டது. இத்தீவில் அனேக எரிமலைகள் இருந்தன. ஐஸ்லாண்ட தீவுக்கு அதிபதியாகிய டென்மார்க் அரசனே இத்தீவுக்கும் அதிபனுனன். ஆனல் இந்தத் தீவு எப்படி சடுதியாய்த் தோன்றியதோ அது மாதிரியாகவே அடுத்த வருஷத்தில் சமுத்திரத்திற்குள் முழுகிப்போய்விட்டது.

மண்மாரி மலைகள்.

சாதாரணமாய் முக்கியமான எரிமலைகளெல்லாம் புகை, ஆவி, உஷ்ணத்தால் உருகிய திரவ வஸ்துக்கள் முதலியவைகளைக் கக்குகின்றன. வேறு சில ஜலம் கலந்த மண்ணைத் தாரைதாரையாய்க் கக்குவது வழக்கம். இவைகளுக்குத்தாம் மண்மாரி மலைகளென்று பெயர். சில சமயங்களில் இவைகளிலிருந்து வெளியே கக்கப்படும் தண்ணீருடன் ஏராளமான சிறிய மீன்கள்வந்து விழுகின்றன.

1 Baia. 2 Monte Nuovo.

இவைகள் பூமிக்குட்புறத்தில் அம்மலைகளுக்கு அடியில் இருக்கக்கூடும் பெரிய தடாகங்களில் வசிக்கும் ஜந்துக்களென்று ஊகிக்கப்படுகின்றன. சிசிலித்தீவில் ஒரு சமவெளியில் பூமிமட்டத்திற்கு மேல் 150-அடி உயரமுள்ளதான ஒரு மலை இருக்கிறது. இது மற்ற எரிமலைகளைப்போலவே குவிந்த வடிவமுள்ளது. இதைச் சுற்றிலும் இரண்டு மூன்று அடி உயரமுள்ள அனேகம் குவிந்த வடிவமுள்ள மண்குட்டுகள் இருக்கின்றன. இவைகளில் எல்லாம் தண்ணீர் கலந்த கருப்புக் களிமண் எப்போதும் கொதகொத வென்று தளும்பிக்கொண்டே இருக்கின்றது. சிற்சில சமயங்களில் பூமிக்குள் இடிபோன்ற கிடுகிடுத்த சத்தமும், உருமலும், பூகம்பங்களும் உண்டாகின்றன. இத்தருணங்களில் இக்குன்றுகளிலிருந்து ஏராளமாய் வெளியே வீசப்படும் மட்குழம்பும், கற்களும், ஏறக்குறைய 200 - அல்லது 300 - அடி உயரம் கிளம்புவது வழக்கமாம். தென் அமெரிக்கா கண்டத்திலுள்ள [1]'கார்த்தஜீனு' பட்டணத்திற்கருகாமையிலுள்ள ஒரு சதுப்பு நிலத்தில் 20 சிறிய மண் குன்றுகள் இருக்கின்றன. இந்தக் குன்றுகளின் கூட்டத்தையே இவ்விடத்தில் படமாகச் சித்திரித்துக் காட்டியிருப்பது. இவைகள் இருக்குமிடம் ஒரு பெரிய காட்டுக்கருகாமையில், புல்பூண்டு ஒன்றும் முளையாத ஒருவிதக் களிமண் பூமி. இக்குன்றுகளின் உயரம் சற்றேறக்குறைய 24-அடி. அவைகளின் சிகரங்களில் காணப்படும் உலைவாய்களின் குறுக்களவு 2-அடி. இவைகளின் வழியாய் தண்ணீர் கலந்த மண் அபரிமிதமாய்க் கக்கப்படுகின்றது. [2]'காக்கஸஸ்' மலைப்பிரதேசத்திலுள்ள இவ்வித மலையொன்றிலிருந்து அடித்த மண் வெள்ளமானது அரைமைல் நீளம் மண்ணீர் அருவியாக ஓடியதாம்.

மண்மாரி மலைகள்.

எரிமலைகள் தோன்றுமிடம்.

எரிமலைகள் உலகத்தில் எந்த எந்த பாகங்களில் விசேஷமாய் இருக்கின்றன என்பதைக்குறித்து சற்று விசாரிப்போம். எரிமலைகள் சாதாரணமாய் பெரிய சமுத்திரங்களையடுத்த பிரதேசங்களிலும், அவ்விடங்களிலுள்ள பெரியமலைத் தொடர்களிலும் இருக்கின்றன. [1]'பசிபிக் மகாசமுத்திரத்தைச்' சுற்றிலும் உள்ள பிரதேசங்களில் எரிமலைகள் அதிகம். மகாசமுத்திரங்களிலுள்ள பெரிய தீவுகளெல்லாம் எரிமலைகளை உடையனவாயிருக்கின்றன. அனேகம் பவளத்தீவுகளெல்லாம் சமுத்திரங்களிலுள்ள எரிமலைகளின் சிகரங்களின் மேல் உண்டாயிருக்கப்பட்டவை என்று ஊகிக்கப்படுகின்றன. எரிமலைகள் சமுத்திரங்களுக்கு அருகாமையில் இராமல் உள்நாடுகளில் தோன்றுமானால் சில சமயங்களில் பெரிய ஏறிகள் முதலான விடங்களுக்குச் சமீபத்தில் தோன்றுகின்றன. சிற்சில விடங்களில் அவைகள் தண்ணீருக்கு அருகாமையில் இராமலிருப்பது முண்டு. இதுவரையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் ஏறக்குறைய 300 எரிமலைகளில், அமெரிக்கா கண்டத்திலும், அதைச்சுற்றியுள்ள தீவுகளிலும் நூற்றுக்கு மேலாகவும், ஆசியாகண்டத்திலும் அதைச் சேர்ந்த சுமத்ரா, ஜாவா, ஜப்பான் முதலான பலதீவுகளிலும் 150-க்கு மேலாகவும், ஆப்பிரிகா கண்டத்தில் பதினென்றும், ஐரோப்பா கண்டத்தில் இருபத்தொன்றும் இருக்கின்றன.

1 Carthagena. 2 Caucasus,

1 The Pacific Ocean.

Hot Springs—வெந்நீர் ஊற்றுகள்.

பூமியின் உட்புறத்திலுள்ள உஷ்ணமானது எரிமலைகளின் வாய்களால் வெளியே கக்கப் படுவதல்லாமல் வெந்நீரூற்றுகளாய் வெளியே வருவதுமுண்டு, இவ்வூற்றுகளி லிருந்து வரும் ஜலமானது உலைநீர்போல் தளைத்துக் கொண்டு அதிக உஷ்ணமுள்ளதா யிருக்கும். எரிமலைகளைப்போலவே பூமிக்கு அடிப்புறத் திலிருக்கும் சூடுண்ட பிலங்களில் தண்ணீர் சேருவதாலும் அல்லது அதிக உஷ்ணமுள்ள பெரும்பாறைகள் வழியாய்த் தண்ணீரானது பூமியின் மேற்புறத்திற்கு வருவதற்கு முன்னர் செல்வதாலும் ஊற்றுநீர் அதிக சூட்டை அடைவதாக ஊகிக்கப்படுகிறது. விசேஷமாய் இவ்வித ஊற்றுகள் எரிமலைகள் உள்ள தேசங்களில் இருக்கின்றன. நெடு நாளைக்கு முன்பாக அதிகமாய் எரிந்து கொண்டிருந்து பிற்பாடு அவிந்து கிடக்கும் மலைப்பிரதேசங்களிலும் இவ்வூற்றுகள் இருப்பது சாதாரணம். நமது இந்தியாவிலும் அனேக விடங்களில் வெந்நீர் ஊற்றுகளிருக்கின்றன. கங்கா நதியின் உற்பத்திஸ்தானமாகிய கங்கோத்திரி என்னுமிடத்தில் ஓர் ஊற்று இருக்கின்றது. மற்றொன்று வங்காளத்தின் கீழ்மாகாணங்களிலுள்ள [I]'முங்கேருக்கு' அருகாமையிலிருக்கிறது. இதற்குச் சூரியகுண்டம் அல்லது சீதாகுண்டமென்று பெயர். இச்சிறிய ஊற்றில் எப்போதும் தண்ணீரானது உலைநீர் போலக் கொதித்துக்கொண்டு வெளியே வழிந்து சிற்றருவியாய் ஓடுகிறது. இவ்வதிசயத்தைப் பார்க்கப் போகும் பிரயாணிகள் அரிசியை ஒரு சிறிய துணியில் நன்றாக முடிந்து இக்குண்டத்தில் சற்றுநேரம் வைத்திருந்து பிற்பாடு சாப்பிடுவதற்கு யோக்கியமான பதத்தை அடைந்திருக்கும்போது உண்டு போவது வழக்கம். இச்சுனை, அரிசியைப் பதமாக்கக் கூடிய உலைநீர்போன்ற அவ்வளவு உஷ்ணமுள்ள ஜலமுடையது. நமது சென்னை இராஜதானியில், கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள 'அவிநாசி' என்னும் ஊருக்கருகாமையில் 'திருமுருகன்பூண்டி' என்ற ஒரு சிறிய கிராமம் இருக்கிறது. இதில் உள்ள பிரசித்தியான ஒரு சிவாலயத்திற்கு அருகாமையில் ஒரு செய்குளம் உண்டு. இதன் அடி மட்டம் பாறை நிலம். இதற்குச் சமீபத்தில் மேல்புறத்தில் தரை மட்டமான கட்டைப்பாறை யிருக்கிறது. இதில் ஏறக்குறைய 6—7 அங்குலம் குறுக்களவுள்ள ஒரு வட்டமான துவாரம் உண்டு. இவ்வாயின் வழியாய் சிற்சில சமயங்களில் ஜலமானது பொங்கி தரை மட்டத்திற்கு மேல் சுமார் 19 அடி உயரம் எழுந்து மறுபடியும் தணிந்து வழிந்தோடுவது வழக்கம். இத்தருணங்களில் அந்தவிடத்தின் சுற்றுப்புறத்தில் கொஞ்சதூரம் வரையிலும் பூமியில் கிடுகிடுத்த சத்தமுண்டாவதுண்டு. இச்சத்தம் கேட்ட உடனே ஜலம் வெளியே வரும். இது கடைசியாய் பொங்கி ஏறக்குறைய 25-வருஷங்களுக்கு மேல் ஆகிறது. இது பொங்குவதை அவ்வூரா‌ரில் அனேகர் பார்த்திருக்கிறார்கள். இது முன்னால் 10, 12-வருஷங்களுக்கு ஒருதரம் பொங்கியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை அவ்வூரார் மகா மகதீர்த்தமென்ற புண்ணிய தீர்த்தமென்று கொண்டாடுகிறார்கள். பூமியின் உட்புறத்திலிருக்கும் உஷ்ணத்தாலேயே மற்ற வெந்நீர்,

'The Great Geyser' of Iceland.
ஐஸ்லாண்ட் தீவிலுள்ள பெரிய வெந்நீர் ஊற்று.

I Monghis.

ஊற்றுகளைப்போல இதுவும் பொங்கி யிருக்க வேண்டும். உஷ்ண மாறுபாட்டாலோ, இன்னும் வேறு எந்தக் காரணத்தாலோ இது இப்போது பொங்குவதில்லை.

எரிமலைகள் அதிகமாயுள்ள 'ஐஸ்லாண்டு' என்னும் தீவில் வெந்நீர் ஊற்றுக்கள் நூற்றுக் கணக்கா யிருக்கின்றன. 'எல்லா' எரிமலைக்கு வடமேற்கில் சற்றேறக்குறைய 50-மைல் தூரத்திற்கு அப்பால் இருக்கும் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் 300-அடி முதல் 400-அடி வரை உயரமுள்ள ஒரு சிறிய மலைத்தொடரின் அடிவாரத்தில் மேலே சொன்ன ஊற்றுகளிருக்கின்றன. இவைகளின் அகலமோ நாலைந்து அங்குலமுதற்கொண்டு 72-அடி குறுக்களவுள்ளவைகளா யிருக்கின்றன. இவைகளிலிருந்து எப்போதும் சூடுண்ட ஜலம் பொங்கி வழிந்துகொண்டும் நீராவி குப்குப்பென்று வெளியே வந்துக்கொண்டுமிருக்கும். இவ்வூற்றுகளிலெல்லாம் பெரியது [1] 'கிரேட் கீஸர்' என்று சொல்லப்படும் பெரிய ஊற்று. இது மேலே சொல்லிய பிரகாரம் மலை யடிவாரத்தில் அமைந்திருக்கும் காட்சியை இவ்விடத்தில் படமாக அச்சிட்டுக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இது ஜல்லிக்கற்கள் சேர்ந்து இறுகி 15-அடி உயரமாய் அமைந்துள்ள ஒரு திட்டையின் பேரில் இருக்கிறது. சாமானிய காலங்களில் இது 72-அடி குறுக்களவும், 4-அடி ஆழ்முமுள்ள ஒரு தடாகம்போன்று விளங்கும். இத் தடாகத்தின் நடுவில் 9-அடி குறுக்களவுள்ளதும் ஏறக்குறைய 70-அடி ஆழமுள்ளதுமான ஒரு பெருந்துவாரம் பூமியின் உட்புறத்தில் செல்கிறது. இந்த துவாரத்தின் வழியாய் அடிக்கடி வெந்நீரானது மேற்புறத்திலிருக்கும் தடாகத்தில் வந்துசேர்ந்து விளும்பின் வழியாய் நாலாபக்கங்களிலும் வழிந்து சிற்றருவிகளாய் ஓடுகின்றது. சில சமயங்களில் தடாகத்தில் இருக்கும் துவாரத்தின் வழியாய் வெகு சத்தமுள்ள உறுமல் கேட்கும் அப்போது குளத்திலுள்ள ஜலமானது கொதிக்க ஆரம்பித்து பூமியின் உட்புறத்திலிருந்து வெளியே கக்கப்படும் நீராவியுடன் சில அடி உயரம் எழும்பும். இப்படி ஒரு நாள் அல்லது இரண்டு நாளிருந்து பிற்பீடு ஊற்றுத் துவாரத்தில் அதிக குமுறுதல் உண்டாகும். சத்தம் அதிகரிக்கவே பூமியில் அதிர்ச்சியுண்டாய் ஊற்றுத் துவாரத்தின் வழியாய் பொங்கும் ஜலமானது வெகு சத்தமான வெடிப்புகளுடன் ஆகாயத்தில் 150-அல்லது 200-அடிகள் வரையில் ஒரே ஸ்தம்பமாய் கிளம்பி மறுபடி நாற்புறமும் சிதறி விழுந்தோடும். இத்தோற்றத்தை முன்பக்கத்துப் படத்தால் ஊகித்தறிந்து கொள்ளலாம். மேலே சித்தரித்துக் காட்டிய படமத்தியில் ஸ்தம்பம் போன்று நிற்பதே ஊற்றிலிருந்து மேலே கிளம்பிவிழும் ஜலம். இந்த ஜலஸ்தம்பத்திற்கு அடியில் சற்றே குவிந்த வடிவமுள்ள உருவாய்த் தோற்றுவது ஊற்று ஜலம் தேங்கி நிற்கும் தடாகத்தை உடைய மேடு. மேலே சொன்ன விதமாக ஊற்றிலும் மேற்புறத்திலுமுள்ள ஜலமெல்லாம் வடிந்து பிற்பாடு கொஞ்ச காலத்திற்குள்ளாக மறுபடியும் ஜலம் சுரந்து தடாகம் நிறையும். இது வெகு விநோதக் காட்சியாயிருக்கு மென்று சொல்லவும் வேண்டுமா ?

வட அமெரிக்காவிலுள்ள [1]ஐக்கிய மாகாணங்களில் இவ்வித வெந்நீர் ஊற்றுகள் அனேகம் இருக்கின்றன. [2]'நீயூ ஜீலாண்டு' என்னும் தீவுகளிலும் இவைகள் உண்டு.

Hot Vapours—ஆவிக் துண்டங்கள்.

பூமியின் உஷ்ணத்தினல் வெந்நீர் வெளியே வருவதல்லாமல் சூடுண்ட ஆவியாய் வெளியே வருவதுமுண்டு. இத்தாலியா தேசத்து [3]'நேபில்ஸ்' நகரத்திற்கு வடதிசையிலுள்ள [4]'பொஸ்ஸோலி' என்னும் இடத்திற்கு அருகாமையில் பூமியில் உள்ள சில பிளவுகளிலிருந்து கந்தகப்புகை கலந்த உஷ்ண ஆவியும், துர்கந்தமான சூடுண்ட காற்றும் வெளியே வந்துகொண்டிருக்கின்றன. பூர்வீக உரோம மன்னவர்களுக்கும், பிரபுக்களுக்கும் வேனிற்கால வாசஸ்தலமாயிருந்த 'பெய்யா' என்னுமிடத்தில், 'நீரோ' (Nero) சக்கிரவர்த்தியின் ஸ்நான கட்டங்கள் என்று சொல்லப்படும் ஒரு பாறையிலுள்ள போக்கின் வழியாய் நீராவியானது ஏராளமாய் வெளியே வீசப்படுகிறது. அதன் உட்புறத்துக் கோடிகளில் சாதாரணமாய் கோழி முட்டைகள் வெந்து பக்குவமாகக்கூடிய அவ்வளவு உஷ்ணமிருக்கிறது.

1 The Great Geyser.

1 The United States.
2 New Zealand.
3 Naples.
4 Pozuoli.

SHORT STORY: SPADE OF ACE.
ஸ்பேட் ஆவ் எஸ்.

அல்லது தன்வினை தன்னைச்சுடும்.

II

"அவன் எதற்காக சென்னகேசவலுவினுடைய வண்டியை ஸெண்ட்ரல் ஸ்டேஷன் வரைக்கும் தொடர்ந்துவந்து பிறகு வேறு வழி செல்லுகிறான்" என கோபாலன் முணு முணுத்தார்.

"அது அதிக அபூர்வமாய்த்தான் தோன்றுகிறது" என்றேன். "ஒருவேளை அவ்வண்டி இராமலிங்கத்தி னுடையதாக இராமலிருக்கலாம். சென்னையில். இரண்டு வண்டிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய்ப் போவது அதிசயமல்ல.

கோபாலன் தலையசைத்தார்
"அது அபூர்வமானதே."

நாங்கள் கடற்கரைச்சாலை வழியாய்த் திரும்பி நேராகப்போய் வாலாஜா ரோட்டுக் கெதிராக மவுண்ட்ரோட் நோக்கித் திரும்பினோம், பிறகு மன்ரோ ஸ்டாட்யூ (Munro Statue) வைக் கடந்து டியூக் டியேஞ்சல் (Duc de Angel') ஹோடேலண்டை மோடார் வண்டி போய் நின்றது. எங்கள் வண்டிக்காரன் அதிக வேகமாய் வண்டியைத் துரத்தினான். இல்லாவிடில் நாங்கள் அந்த மோடார் வண்டியைத் தொடர முடியாது-நாங்கள் இறங்கி மோடார் வண்டி பக்கத்தில் போய் நின்றோம்.

மோடார்வண்டியினின்று இறங்கி ஹோடேலினுள் நுழைந்த அம் மனிதன் இராமலிங்கமென சொல்லுவதற்கு யாதொரு சமுசயமுமில்லை. அவன் சென்னகேசவலு தெரிவித்த அடையாளங்களுக்கு ஒத்திருந்தான்.

கோபாலன்.—அவனுக்கு நாம் தொடர்ந்து வந்த சங்கதியே தெரியாது. நாம் இப்போதே சென்னகேசவலுவின் வீட்டுக்குப் போக வேண்டும். அவரைப் பல கேள்விகள் கேட்க வேண்டும்.

நாங்கள் வண்டியிலேறிப்போய் சென்னகேசவலுவின் வீட்டை அணுகியதும் அவ்வீட்டண்டை கூடியிருந்த ஜனங்களைக்கண்டு எங்களுக்கு ஆச்சரிய முண்டாயிற்று. என்ன விசேஷம்? என்று கேட்டபோது சென்னகேசவலு நாயுடு வண்டியில் இறந்திருந்தாரெனத் தெரிவித்தார்கள்.

"ஹிருதய வியாதியினால் இறந்தாரென டாக்டர் சொல்லுகிறார்" என்று ஒருபோலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் சொன்னார்.

கோ—"அது ஹிருதயத்தைப் பற்றியதேயல்ல. ஒரு துணிகரமான கொலை." கொஞ்ச நேரம் எங்கும் நிசப்தமாயிருந்தது.

"கொலையா!" என இன்ஸ்பெக்டர் பதட்டமாய்க் கேட்டுவிட்டு; ஒருக்காலு மிராது,—

அவர் வண்டியில் ஒண்டியாகவே யிருந்தார்: அவரை யாரும் தொந்தரவு செய்ததாகவும் காணப்படவில்லை. ஏதாவது விசேஷ சம்பவம் நேர்ந்திருந்தால் அதை வண்டிக்காரன் அறிந்திருப்பான். தனக்கு ஒன்றும் தெரியாதென சத்தியம் செய்கிறான்.

கோ:—"சரி நானும் என் சிநேகிதரும் அவ்வண்டியைத் தொடர்ந்து வந்தோம். நாங்களும் ஒன்றும் காணவில்லை. அப்படியிருந்தும் கொலை என்னமோ நடந்துவிட்டது. அதுவும் சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனண்டை."

இன்ஸ்பெக்டர்:—தங்களுக்கு கொலையாளி யாரென்று தெரியுமோ?

கோபாலன்.—அவரை தங்களுக்கு சீக்கிரம் பரிச்சயம் செய்துவைக்கிறேன்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—ஆனால், கொலை எவ்விதம் நடந்தது?

கோபாலன்:—அதைக் கண்டுபிடித்து விடலாம். பிணம் வண்டியில் எந்த நிலையிலிருந்தது?

இன்ஸ்பெக்டர்:—சென்னகேசவலு வண்டியில் வலதுபக்க மூலையிலுட்கார்ந்திருந்தார். வண்டிக்காரன் அவர் தூங்கிக்கொண்டிருந்தாரென நினைத்திருந்தான். அவன் அவரை

எழுப்பப் பிரயத்தனப்பட்டபோது அவர் இறந்து விட்டதாக அறிந்தான்.

"ஓர் விநோதமான கொலை!" என கோபாலன் சொல்லிக்கொண்டே தன் ஜேபியினின்று ஓர் சீட்டை எடுத்து இன்ஸ்பெக்டரிடம் தந்து "இது என்னவென தங்களுக்குத் தெரியுமா" என்றார்.

இன்ஸ்பெக்டர்:—என்ன? இது தெரியாதா! இது ஒரு ஸ்பேட் ஏஸ்சீட்டு. இதற்கும் கொலைக்கும் என்ன சம்பந்தம்?

இன்ஸ்பெக்டர் அதை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

"வாரும்" என கோபாலன் அக்கார்டை வாங்கி தன் சட்டைப்பையில் வைத்துக் கொண்டே சொன்னார். நாம் தாமதிக்கலாகாது : நான் பிணத்தைப் பார்க்கவேண்டும்.

நாங்கள் இன்ஸ்பெக்டரைத் தொடர்ந்து உள்ளேசென்றோம். ஹாலில் போடப்பட்டிருந்த மேஜையின் மேல் பல கடிதங்களிலிருந்தன. அவைகளில் ஒன்றைக்கண்டு கோபாலன் நின்றார். அதை எடுத்துப் பார்த்தபோது சிங்கப்பூர் முத்திரை இட்டிருந்தது. அவர் இன்ஸ்பெக்டரைப்பார்த்து,

'இக்கடிதத்தில் ஒரு ஸ்பேட் ஏஸ் இருக்கிறதா பாரும்" என்று இன்ஸ்பெக்டரிடம் சொன்னார். கடிதத்தைப்பிரித்துப் பார்த்தபோது ஒரு ஸ்பேட் ஏஸ் இருந்தது. இன்ஸ்பெக்டர் இதைக்கண்டு ஆச்சர்யங்கொண்டார். அவர் வேறு சொல்லுவதற்குள் நாங்கள் சென்ன கேசவலு இறந்து வளர்த்தப்பட்டிருந்த கட்டிலை நெருங்கினோம். அவருடைய முகம் விகாரமடையாமல் பிரகாசமாயிருந்தது. அவர் இறந்ததைத் தெரியாதவர்கள் யாரும் அவர் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாரென நினைப்பார்கள்.

இன்ஸ்:—அவர் எப்படி இறந்தார்?

கோபாலன் யாதொரு பதிலும் சொல்லவில்லை. அவ்வறையில், அவ்விலங்காரமான அறையில், ஓர் நடுவயதுள்ள, இன்னும் 2 வாரத்தில் விவாகம் செய்துகளிக்க எண்ணியிருந்த அம்மனிதன் தன் எண்ணங்களெல்லாம் விடுத்து மீளா நித்திரை புரிகின்றான். அவனைக் கொன்றவன் மனம் என்ன கல்லா? ஹா பாதகா! உன்னை நான் பழிக்குப்பழி வாங்குகின்றேன் என இன்னும் பலவாறு எனக்குள்ளேயே சொல்லிக்கொண்டேன்.

கோபாலன் தன் ஆராய்ச்சிகள் முடிந்து நிமிர்ந்ததும் நான் அவர் கைகளைப் பிடித்துக் கொண்டு,

"நாம் சீக்கிரம் பழிக்குப்பழிவாங்குவோம்" என்றேன். "இராமலிங்கத்தைக் கைது செய்யாவிடில் என் மனம் அமைதியுறாது."

கோபாலன்:—அப்படியாயின் கண்ணு! உன் மனம் அமைதியுறாது தான். இராமலிங்கம் கைது செய்யப்படமாட்டான்.

"கைதியல்லவா, ஏன்?" என நான் பரபரப்புடன் கேட்டேன்.

கோ:—ஏனெனில், அவன் கொலையாளியல்ல.

"வேறு யார் கொலையாளி?' என்று நான் வினவிக்கேட்டேன்.

கோ:—உனக்கு மறுமொழி கூறுமுன் நான் சிறிது யோசிக்க வேண்டும்.

பிறகு நானும் கோபாலனும் அவர் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டோம். "நான் ஒருவனே இவ்வேலையைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இக்கொலையின் முடிவைப் பார்க்கவேண்டுமாயின் உனக்கு அதைப்பற்றித் தெரிவிக்கிறேன். இது சென்னை வாசிகளுக்கு ஆச்சர்யத்தை விளைவிக்கும் எப்பேர்ப்பட்ட அந்தரங்க சூழ்ச்சிகளும் ஓர் சிறு எதிர்பாராத சம்பவத்தால் கெடுகின்றனவென யாவரும் அறிவார்கள். இரண்டாவது சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்த கவரில்லாவிடில் இந்த கேஸ் எப்போதுமே சரியான

முடிவுக்கு வந்திராது என்று கோபாலன் சொன்னார்.

மறுநாள் மாலை 3 மணிக்கு நான் கோபாலன் வீட்டுக்குச் சென்றேன். அவர் என்னை அச்சமயம் வரும்படி அழைத்திருந்தார். அவருடன் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும் இருந்தார்.

கோ:—ஸ்வர்ணம்பாளின் சிறிய தந்தையும் அவள் சொத்துக்குக் காரியஸ்தருமான ஸ்ரீராமுலு நாயுடுவுக்காக நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர் கேஸின் முடிவைப்பற்றி அறிய ஆவலுள்ளவராயிருக்கிறார்.

அப்போது கதவைத் தட்டும் சப்தம் கேட்டது. ஒரு நிமிஷத்திற்கெல்லாம் டாக்டர் ஸ்ரீராமுலு நாயுடு உள்ளே வந்தார்.

கோ.—வாருங்கள் நாற்காலியில் உட்காருங்கள்.

ஸ்ரீராமுலு நாயுடு உட்கார்ந்தபின் கோபாலன் அவரைச் சுட்டிக் காட்டி "நண்பர்களே! இதோ இருக்கிறாரே ஸ்ரீராமுலுநாயுடு இவர் தான் சென்னகேசவலு நாயுடுவின் கொலையாளி" என்றார்.

நாங்கள் இருவரும் திக்பிரம்மை யடைந்து அப்படியே ஸ்தம்பித்து விட்டோம். டாக்டர் ஸ்ரீராமுலு மாத்திரம் உடனே எழுந்து,

"என்ன முட்டாள்தனமாய் உளறுகிறாய், கோபாலா" என்று படபடப்பாய்ச் சொன்னார்.

கோ.—"போதும், ஸார், கேஸ் மெத்த வெளிப்படையாயிருக்கிறது. நீர் செய்த சூழ்ச்சியைத் தோற்கடிக்க வல்லது ஒரே வஸ்து. அது கடைசியாய் நேர்ந்துவிட்டது. அது தான் இரண்டாவது சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்த ஸ்பேட் எஸ் அடங்கிய கவர். அதனால் தான் உம்முடைய சூழ்ச்சிகள் பிரயோஜனப்படாமல் போயின.

இப்படி சொல்லிக் கொண்டே அவர் அதற்கு மூன்நாள் சென்னகேச்வலுவின் வீட்டில் பிரித்துப் பார்த்த கவரை எடுத்து ஸ்ரீராமுலு நாயுடுக்குக் காட்டி "இந்தக் கார்டு நேற்று இராமலிங்கத்தினிடமிருந்து வந்தது" என்றார்.

ஸ்ரீராமுலு நாற்காலியில் சாய்ந்தார். அவர் முகத்தில் கொலை பாதகக் குறி எழுதப்பட்டிருந்தது.

அவர் செய்த கொடுஞ் சூழ்ச்சி மெத்த தீர்மானம்: ஆனால் அது மற்ற கொடிய சூழ்ச்சிகள் போலவே கெடுதலாக முடிந்தது. தன் தமையனின் குமாரத்தியாகிய ஸ்வர்ணம்பாளுக்கு விவாஹம் நடந்து விட்டால் அவருக்கு இப்போது வரும் வருஷ வருமானமான 6000-ரூபாய் நின்று போய்விடும். அவ்வருமானத்தைக் கொண்டுதான் இவர் சிலகாலமாக ஜீவித்து வந்ததாகத் தெரிகிறது.

இதைக் கேட்ட ஸ்ரீராமுலு அடியற்ற மரம் போலானார். அவர் யாதொன்றும் சொல்லாமல் முகத்தைக் கைகளால் மூடிக்கொண்டார்.

கோ.—ஹா, என்ன துணிகரம்; இவன் ஒரு படுகொலையைச் செய்தான். ஓர் குற்றமற்ற மனிதன் வாழ்க்கையைக் கொள்ளை கொண்டான். இறந்தவரால் தன்வசம் விடப்பட்ட பெண்ணின் ஹிருதயத்தை நோக்க—

என்று முடிக்குமுன் கோபாலன் டாக்டரின் பக்கத்தில் வேகமாய்ச் சென்றார். நாங்கள் அவனைத் தொட்டுப்பார்த்தபோது ஸ்ரீராமுலு மண்ணுலகின் தீர்ப்பைக் கேட்க இசையாது விண்ணுலகடைந்தான்,

கோ—அவன் செய்த யோசனை வியக்கத் தக்கதே. இரண்டாவது கவர் வந்திராவிடில் கேஸ் சரியான முடிவுக்கு வந்தே யிருக்காது. இதோ இவைகள் தான் மொத்த சங்கதி: நான் முன்னே தெரிவித்த பிரகாரம் ஸ்வர்ணம்பாள் தன் பராமரிப்பில் இருக்கும் வரை ஸ்ரீராமுலுக்கு வருடத்தில் 6000-ரூபாய் வருமானம் வரும். பத்து வருடத்துக்கு முன் அர்பத்நட் பாங்க் முழுகி விட்டதால் அவன் ஏழையானவன். அவன் பல காரியங்களைக் கண்டு பிடிப்பதற்காகச் செய்த முயற்சிகள் வீணாயின. ஆகையால், அவன் இப்பணத்தையே பூரணமாய் நம்பியிருந்தான். ஸ்வர்ணம்பாளுக்கு விவாஹம் நடந்து விட்டால் இவ்வருமானம் போய்விடும்.

ஆதலால் சென்னகேசவலுக்கும் ஸ்வர்ணம்பாளுக்கும் விவாஹ நிச்சயார்த்தமான போது அதைத் தடுக்கப்பார்த்தான். தன் எண்ணம் நிறைவேறாமல் விவாஹம் நிச்சயமாய் விட்டதால் சாக்குகள் சொல்லி காலஹரணம் செய்யப் பார்த்தான். கடைசியாய் சென்னகேசவலு ஒரே பிடிவாதமாய் விவாஹத்தை இன்னும் இரண்டு வாரத்துக்குள் பூர்த்தி செய்ய நிச்சயித்ததால் தன் சுயநலத்தைக்கருதி இராமலிங்கமும் தானும் சென்னகேசவலுவின் விவரப்படி உருவத்தில் ஒத்திருந்ததால் சென்னகேசவலுவை கொலை செய்துவிட யோசனை செய்தான்.

கொலைக்குற்றம் இராமலிங்கத்தைச் சாரும்படி, அவன் பயமுறுத்திய வண்ணமே ஸ்பெட் ஏஸை சென்னகேசவலுக்கு அனுப்பினான். அதன்மேல் அவர் என்னிடம் யோசனை கேட்க வந்ததைத் தெரிந்து கொண்டு தான் ஒரு வாரமாய் சிங்கப்பூர் இராமலிங்கம் போல் தங்கியிருந்த டியூக் டீவஞ்சல் ஹோடேலிலேயே ஓர் மோடார்காரை வாடகைக்குப் பேசிக்கொண்டு தன் வேலைக்காரனை வண்டி விடும்படி ஏற்பாடு செய்து என் வீட்டுப் பக்கத்தில் சென்னகேசவலுவுக்காக காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; காலஹரணம் செய்தால் தொந்தரவுக்கு இடமாகுமென்றும் கொலை நடந்ததைக் கேட்டால் உண்மையான இராமலிங்கம் பயந்து சென்னைக்கு வரமாட்டானென்றும் நம்பி சமயம்பார்த்து காரியத்தை முடித்துவிட்டு தான் க்ஷேமமாயிருக்கலாமென்றும் எண்ணினான்.

நாம் அவனைத் தொடர்கிறோமென்பதை அவன் அறியவில்லை யென்றெண்ணினோமே அது தவறு. ஏனெனில், இராமலிங்கத்தின் அடையாளத்தை நிலை நிறுத்த அவன் அந்த மாதிரி செய்தான்.

நாம் ஸென்ட்ரல் ஸ்டேஷனைக் கிட்டும் போது ஸ்ரீராமமுலுவண்டியும் சென்னகேசவலுவண்டியும் ஒன்றின் பக்கம் ஒன்றாய் நின்றன. அப்போது அவன் இந்தக்குழாயைத் தன்கையில் பிடித்துக்கொண்டு சென்ன கேசவலுவின் பக்கமாய்ச் சாய்ந்தான்,—

எனச்சொல்லிக்கொண்டே கோபாலன் தன்னுடைய ஜேபியினின்று ஒருகுழாயை எடுத்தார். பிறகு அதை மேஜையின்மீது ஜாக்கிரதையாக வைத்துவிட்டுச் சொல்லுகிறார்:

ஸ்ரீராமுலுவின் அறையைச் சோதித்த போது இவ்வஸ்துவைக் கண்டுபிடித்தேன். அதில்விஷத்தின் ஆவியை நிறைந்திருக்கிறது. அது அவனுடைய முயற்சிகளில் ஒன்று. குழாவை அழுத்தினால் அவ்விஷ ஆவி பல கெஜதூரம் பாயவல்லது. அவன் அதிக தைரியத்துடனும் ஜாக்ரதையுடனும் இதை சென்ன கேசவலுவின் மூக்கின் பக்கமாய்விட்டான். அவர் உடனே இறந்தார். அது ஒன்றும் பாதைப்படுத்தாமல் அவர் மடிந்ததனால் ஹிருதய நோயால் இறந்ததாக டாக்டர் சொன்னார்.

சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனண்டை சென்னகேசவலுவைக் கொன்றபின் டியூக் டியேஞ்சல் ஹோடேலுக்குத் தன்னைப்பின்பற்றி வரும்படி செய்தான். சென்னகேசவலுவின் கொலை அப்போது நமக்குத் தெரியாதாகையில் நாம் அவனைப் பின்பற்றிச் சென்றோம். நாம் அங்கி

ருந்து நீங்கிய 5-நிமிஷத்துக்கெல்லாம் தானும் அதைவிட்டு அகன்றான்.

அவனுடைய துர்அதிர்ஷ்டவசமாய், சென்னகேசவலுவுக்கு இராமலிங்கம் சிங்கப்பூரினின்று அக்கவரை அனுப்பினன். சென்னகேசவலு நம்மிடம் வந்திருந்தபோது அந்த தபால் அவருக்கு வீட்டுக்குவந்தது.

நாம் வீட்டினுள் நுழைந்ததும் ஸிங்கப்பூரின் தபால் முத்திரையைக் கவனித்தேன். கவர் கார்டு அளவு கிருந்தமையாலும் மூலைகளெல்லாம் ரவுண்டாக விருந்தமையாலும் இது சீட்டு கடுதாசியென கண்டுகொண்டேன். நான் அதைப்பிரிக்க மற்றொரு ஏலைக்கண்டபோது தன்யோசனைகள் யாவும் மாறுபட்டன. அதிக துணிகரமானதும் தீரமானதுமான படுகொலை நடந்ததென அறிந்தேன். நிச்சயமாய் இக்கார்டு சிங்கப்பூரிலிருக்கும் இராமலிங்கத்தினிட மிருந்துவந்தது. முதல் வந்த கார்டு சென்னையில் போஸ்ட் செய்யப்பட்டது. இப்போது அதை யார் அனுப்பியிருப்பார்கள்.

“இக்கேள்வி அதிசீக்ரமே விடையளிக்கப் பெற்றது. சென்னகேசவலு இச்சங்கதியைப் பற்றி தன் காதலிக்கும், ஸ்ரீராமுலுவுக்கும் தவிர வேறொருவருக்கும் தெரிவிக்கவில்லை. இம்மனிதன் ஒரு காரணமாய் விவாஹத்தை தடுத்துவந்தான். அவனுக்குக் கலியாணம் இடையூறாக இருந்தாலன்றி அவன் தடுக்க முகாந்திரமில்லை. நான் பலவழிகளினின்று இக்கால் கதியை அறிந்தேன். ஸ்வர்ணம்பாள் விவாஹம் இவன் கண்டு பிடிக்கப்போகும் சங்கதி முடியுமுன் நேருமாயின் அவன் நாசமாகப்போய் விடுவான்.

“ஸ்ரீராமுலுமாத்திரம், அதிக தைர்யமுள்ளவனும், தீவிர புத்தியுள்ளவனாகவும், நான் செய்யப்போகும் குற்றச்சாட்டுக்கு எதிர்பார்த்திருந்து தைர்யமாய் மறுதலித்திருந் திருப்பானேயாமாகில் நாம் இக்குற்றத்தை அவன்மேல் சாட்ட அதிகஷ்டமாய் முடிந்திருக்கும். ஆனால் அவன் செய்தகுற்றம் இதுவே முதன்மையாகையால், அவன் எப்போது தைர்யமாக இருக்கவேண்டுமோ அப்போது அதைர்யமடைந்து அபஜயமடைந்தான். அவன் கையில் வைத்திருந்த விஷம் அவன் தன்கைகளால் முகத்தை மூடியபோது வாயினுள் சென்றதால் மறிந்தான். தன்வினை தன்னைச்சுடும் என்றபடி அவன் சூழ்வினை அவனையே சூழ்ந்துகொண்டு சமயத்தில் ஆளைக்காட்டிக் கொடுத்துவிட்டது.

சென்னகேசவலு “சூதுவிரும்பேல்” என்னும் மூதுரையைமதித்து நடந்திருப்பானாகில் இப்படி அகால மாணத்துக் காளாகியிருக்க மாட்டான். ஆதலால் ஸன்மார்க்கத்தைவிட்டு விலகினால் பின்னர் நேர்வழிப் பட்டுய்வது கஷ்டம். திருட்டுத்தனமாகக் குற்றஞ்செய்கிற சாமர்த்தியசாலிகள் சூழ்ச்சியைக் காட்டிக்கொடுக்க மனச்சாக்ஷி யொன்று தன்னுள்தானே காவலாயிருக்கிறது. அந்தக் காவல் கடந்து நடப்பது எப்போதும் அநர்த்தம் விளைக்கும். (முற்றும்)

TIT BITS FOR SCHOOL CHILDREN.

பள்ளியிற் பழகும் சிறுவர்க்கான துக்கடாக் கதைகள்.

“சோக்கா, சோக்கா, சோறுண்டோ?
சோழியன் வந்து கெடுத்தாண்டோ!”

குழந்தைகளே, நான் உங்களுக்கு சின்னச்சின்ன துக்கடாக்கதைகள் சொல்லுவதாக ஒப்புக்கொண்டு விட்டபடியால், பத்திராசிரியார் என்னை மாசாமாசம் சதிருக்கிருக்கிறார். அறைக் கூத்து அம்பலக் கூத்தானால் அதைத்தான் “சதிருக்கிழுக்கிறது” என்று சொல்கிறது. அறையிலாடுவது சுலபம். அதையே அம்பலத்திலாடுவது கஷ்டமாகும். ஏனெனில் சபையில் கூட்டம் நெருங்கியிருக்குமாதலால். கூட்டம் நெருங்கியிருந்தால் என்ன? என்கிறீர்களோ, ஆயிரங்கண்கள் ஒரே காலத்தில் ஒருவனைப் பற்றி நின்றால் அது எப்படியிருக்கும் தெரியுமா? சூரியனுடைய கிரணங்கள் பரவி யிருந்தால் அது பஞ்சிலுள்ள ஈரத்தை

மட்டும் இழுத்துக்கொண்டு அதை உலரச் செய்யுமேயன்றி அதை எரித்துவிடும் சக்தி அக்கிரணங்களுக்கில்லை, ஆனல் ஒரு சூரிய காந்திக் கண்ணுடியை வெயிலில் பிடித்தால் அதில் விழும் கிரணங்களெல்லாம் ஏகாக்கிரமாய் ஒருமுனைப் பட்டுப் பாயும். அப்பொழுது பஞ்சு தீப்பற்றிக்கொண்டு எரிந்துபோம். இந்தத் தீ எங்கிருந்துண்டாயிற்றென்றால் அந்தக் கிரணங்களிடத்தி லிருந்தே உண்டாயிற்று. ஆனல் பஞ்சில்லாதபோது அத்தீயேன் காணப்படவில்லையென்றால் "அதற்குப் பற்றுக்கோடு இல்லாமையினல் காணப்படவில்லை." அதேமாதிரி அஞ்சுபேராய் அறையிலாடின கூத்தை ஆயிரம் பேர் முன் அம்பலத்தாடவேண்டுமென்றால், ஆடுகிற பேர்வழியிடத்தில் குற்றங்குறை யொன்றும் இருக்கக் கூடாது. அப்பொழுதுதான் அம்பலக்கூத்துச் சிறக்கும். குற்றங்குறை யிருந்தால் பஞ்சு சூரிய காந்தத்தின்முன் தீப் பற்றிக்கொண்டது போல், அக்குற்றங்குறை ஜனசமஷ்டிப் பார்வையில் எப்படியும் வெளியாகிவிடும். ஆதலால்தான் உங்களோடு அறையிலாடினதை யெல்லாம் அம்பலத்தாடுவதென்றால் கொஞ்சம் கஷ்டமாயிருக்கிறது! எப்படியும் நான் குட்டியண்ண தானே! இளங்கன்று துள்ளுபயமறியாது அல்லவா!

ஆம்! ஆனல், துள்ளினமாடு பொதி சுமக்கும், என்பார்கள்! அதுவும் ஞாபகத்தி லிருக்கட்டும்! உஷார்!' என்கிறார் நமது பெத்தண்ணுவாம் பத்திராசிரியர். அவர் சொல்வதிலும் ஒரு சூக்ஷ்மமிருக்கிறது! ஆகையால் நான் அம்பலக் கூத்தாடும்போது நீங்களெல்லாம் இப்படி குறுக்கே பேசி சேஷ்டை செய்யக் கூடாது. கன்றுக்குட்டி மாட்டுத் தொழுவத்தில் தான் துள்ளலாம்: நடுவீதியில் துள்ளினல் யாருக்கும் அசௌகரியமில்லாமற் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது சொந்தக்காரனுடைய பொறுப்பு. அதுபோல நீங்களும் நானும் கூடி வேடிக்கை விநோதமாய்ப் பேசிக் குதிப்பதில் யார் காலையாவாது மிதித்துவிட்டால் அதற்குப் பத்திராசிரியர் உத்திரவாதியாவர். ஆகையால் நீங்களெல்லாரும் விவேகசிந்தாமணிவெளியில் விளையாடும் பொழுது வாலைச்சுருட்டி மடியில் வைத்துக்கொண்டு துஷ்டத்தனம் ஒன்றும் செய்யாமல் சமர்த்துப் பிள்ளைகளாக விருக்கவேண்டும். தெரிந்ததா! இந்தப் போதனையை மறந்து விடாதீர்கள். உங்களில் யாராவது விஷமம் செய்தால் பத்திராசிரியர் உங்களையும் என்னையும் கிட்ட அண்டவிடமாட்டார். ஆகையால் ஸாவதானமாக விருந்து கேளுங்கள்.

ஒரு ஊரிலே ஒருவன் பரம ஏழையாயிருந்தான். என்ன ஏழையாக விருந்தாலும் பசி யாரைவிட்டது! ஏழை, பணக்காரன், அரசன், பிரஜை யென்கிற வித்தியாசம் ஒன்றும் அதற்கு இல்லை. உதராக்னி யெரிவதற்குக் கட்டையில்லாவிட்டால் அது பசி ரூபமாகத்தோன்றி தாபாக்னியாக தேஹத்தைத்தஹித்து விடும். ஆதலால் யாராயிருந்தாலும் பசிக்கு ஏதாவது ஆகாரம் போட்டே யாகவேண்டும். அந்தப் பரம ஏழையும் அப்படியே படாதபாடெல்லாம் பட்டு போதும் போதாமைக்குப் பிச்சையெடுத்து ஆகாரந்தேடி வயிற்றுக்குப் போட்டு வந்தான். அவன் பரம ஏழையாக விருந்ததோடு தரித்திரமும் அவனைப் பிடித்திருந்தால் அவன் மஹாலோபியாயிருந்து உண்ணச் சோறில்லாவிட்டாலும் காசு சேர்ப்பதில் கண்ணுயிருந்தான். இரவில் உண்ணும் போது விளக்கேற்றி வைத்து உண்டால் எண்ணெய்ச் செலவு நஷ்டம் தானே, விளக்கில்லாமலுண்டால் எண்ணெய்ச்செலவை லாபம் பிடித்து "சிறுதுளிபெருவெள்ளம்" என்று சிறுகச்சிறுகப் பிடித்துப் பெருந்தனம் சேர்த்து விடலாமென்று அவன் எண்ணலானுன். ஆகவே அவன் உண்ணும் போதுகூட வீட்டில் விளக்கேற்றுவதில்லை.

இப்படியிருக்கையில் அந்தவீட்டுக்கொல்லையிலுள்ள கிணற்றில் சோற்றுக்கின்றி துர்மரணமாகச் செத்தவனுடையஆவி பிசாசு ரூபம்கொண்டு பகல் நேரத்தில் கிணற்றுக்குள்

தானே ஒண்டியிருந்து இரவு நேரத்தில் அந்த வீட்டு முற்றத்திலுள்ள வேப்பம் செடியொன்றில் தொத்தியிருந்து இவன் இரவில் சோறுண்ணும் போது இவனுக்குத் தெரியாமல் இருட்டில் அன்னரஸத்தை யெல்லாம் தான் புசித்து வசித்து வந்தது.

ஏழைக்கு இது தெரியாது. ஆனல் அவன் என்ன சாப்பிட்டாலும் அவன் பசிதீராமல் குடலைப் பிடுங்கிக்கொண்டேயிருந்தது கொண்டு என்னமோ வியாதி யென்று நினைத்து வைத்தியனுக்குக் கையைக்காட்டினல் காசு கொடுக்க வேண்டுமே யென்று அஞ்சி, கண்டார் கழிந்தாரிடமெல்லாம் தன் குறையைச் சொல்லி முறையிட்டு வந்தான். இப்படியிருக்கும் நாளில் ஒரு நாள் ஒரு சோழியப்பிராமணன் அந்த வீட்டுக்கு வந்தான். அவன் இரவு நேரத்தில் வீட்டில் விளக்கில்லாமலிருக்க ஏனென்று அது கேட்டான். ஏழை "விளக்குவைத்து எந்நேரமாயிற்று! இது வரையில் யார் விளக்கு வைத்திருப்பார்கள்? போம், போம்!" என்றான். ஆனாலும் அவருக்கு தாஹத்துக்கு சாப்பிட வேண்டியிருந்தால் சற்று விளக்கேற்றும்படி கேட்டுக் கொண்டான்.

"போ போ! உனக்கென்ன, வாய்க்குக்கை வழி தெரியாது போலிருக்கிறதே! விளக்கில்லாமல் இந்த தீர்த்தத்தை சாப்பிடத்தெரியாதா உமக்கு என்ன!" என்று பரிஹாஸம் செய்தான். இவன் பரமலோபி யென்றுணர்ந்து, "அப்பா! நீ சாப்பிடுகிற போது விளக்கு வெளிச்சத்துக்கு என்ன செய்கிறாய்?" என்று கேட்டான் அந்தச் சோழியன்.

"நான் இருட்டில் தான் சாப்பிடுகிறவழக்கம்!" என்று பதில் சொன்னான் ஏழை.

"சிவசிவா! இந்தச்சண்டாளன் கையால் தீர்த்தம் சாப்பிட்டாலும் இவன் பாபம் நம்மைப் பற்றிக்கொள்ளு" மென்று சொல்லி கையிலுள்ள தீர்த்த பாத்திரத்தைக் கீழே வைத்து விட்டு ஓடலானான். அவனோடே இவனோடே, ஏழை சோழியனைத் துரத்திக்கொண்டு போய்க் கடைசியில் அவனைப்பிடித்து ஐயா, ஐயா, உம்காலில் விழுகிறேன் ஒரு வார்த்தைக்குமட்டும் பதில் சொல்லிப்போம் என்று வழியை மறைத்துக்கொண்டு அவன் காலில் விழுந்தான்.

சோழியன் "என்ன கேட்கவேணுமோ, கேட்டுத்தொலை" யென்றுசொல்ல, நீர் வந்த போது உம்மோடு எத்தனைபேர் கூடவந்தார்கள் சொல்லும் என்றான்.

"நான் தனியாகத்தான் வந்தேன்" என்றான் சோழியன்.

"இல்லை; நீர் பேசிவிட்டு ஓட்டம் பிடிக்கவே, உம்முடைய பேச்சைக்கேட்டு 'சபாஷ்!' என்று கைகொட்டிச் சிரித்துக்கொக்கரித்த சப்தம் கேட்டதே, கண்ணுக்கு மட்டும்தான் ஆள் தென்படவில்லை. அந்தப் பேச்சரவம் எங்கிருந்து வந்தது?" என்றுகேட்டான்.

சோழியன் சற்று நிதானித்துப்பார்த்து அவன் கதையையெல்லாம் சொல்லக்கேட்டு அப்பா அந்தவீட்டில் பிசாசு குடியிருக்கிறாப் போலிருக்கிறது. இருட்டில் நீயுண்கிற உணவெல்லாம் உனக்கு உடம்பில் ஒட்டாமற் போவதற்குக்காரணம் அதுதான். இருட்டில் பிசாசு அன்னரஸத்தையெல்லா முண்டுவிட நீ அந்த சேஷத்தை யுண்கிறாய். அதுதான் உனக்கு உண்ணும் உணவு உடம்பில் ஒட்டவில்லை. விளக்கேற்றிவைத்து உண்டு பார்! நான் சொல்வதினுண்மை வெளியாகும்." என்று சொல்லிப்போனான்.

மறுநாள் ஏழை அப்படியே விளக்கேற்றி வைத்துச்சோறுண்ண அன்றைக்குமட்டும் அவன் உண்டது பசிதீரவிருந்தது. அப்பொழுது இன்னம் என்ன அதிர்சயம் நடக்குமோ என்று அவன் உற்றுக்கேட்ட வண்ணமாயிருக்கையில் கொல்லைக்கதவைத் தட்டுகிற அரவம்காதில் வீழ்ந்தது. உடனே "சொக்கா, சொக்கா, சோறுண்டோ?" என்கிற சப்தம் காதில்விழுந்தது. அதற்கு வேப்பமரத்துப் பிசாசாகிய சொக்கன், "சோழியன்வந்து கெடுத்தான்லோ!" என்று பதில் சொல்லியது.

குழந்தைகளே, ஏழைதன் மனையிருள் நீங்கிச் சுகப்பட்டாற்போல் நீங்கள் உங்கள் மனவிருள் நீங்கிச் சுகப்படவேண்டும். அந்த ஏழை மனைவிளக்கின்றிச் சோறுண்டது அவனுக்கு உடம்பில் ஒட்டாமற் போனதுபோல், நீங்கள் 'அறிவிளக்கு' இன்றிப் படிப்பதெல்லாம் உள்ளத்திற்பதிந்து உண்மையறிவை விர்த்திசெய்யாமல் வெறும் ஏட்டுப் படிப்பாக முடிகிறது. "ஏட்டுச்சுரைக்காய் கறிக்குதவாது" என்று உங்களுக்குத்தெரியுமே. சோழியன் என்றால் தீக்ஷிவகித்து ஸ்வாமி சேவைசெய்யக் கங்கணம்கட்டிய தீக்ஷிதர்கள் என்றுசொல்லும் தில்லைவாழ் அந்தணர் குலத்துக்குச் சொல்கிறது. அவர்களுடைய ஜாதிப்பேர் அது. அந்த சோழியப்பிராமணன் தீர்த்தபானம் கேட்டாற்போல் விவேகசிந்தாமணி உங்களுக்குபகாரமா யிருக்கவேண்டுமென்கிற அவாக்கொண்டு "தண்ணீர்ப்பிச்சை" அதாவது "ஈரமுள்ள நெஞ்சம்" வேண்டுமென்று பிச்சை கேட்கிறது. விவேகசிந்தாமணிப் பத்திராசிரியர் அந்தச்சோழிய ப்ராஹ்மணனைப்போல் ஊருக்குழைக்கக் கங்கணம்கட்டி மாயாண்டிரூபமாக வெளிவந்தவர். அவரே இப்பொழுது சோழியப்பிராமணனாக உங்கள் மனவிருள் போக்கக் கங்கணம் கட்டியிருக்கிறார். சமஷ்டிசேவையால் சேவைசிறப்பெய்தும். ஆகையால் நீங்கள் விவேகசிந்தாமணி சொல் வார்த்தையைத் தள்ளாமல் கேட்டுப் பிழைத்தால் மனவிருள் நீங்கி விவேகம் என்னும் அறிவிளக் கேற்றிவைத்து உண்டசோறு உடம்பிலொட்டம் பிழைக்கலாப். கேளாவிட்டால் சொக்கன்பாடு கொண்டாட்டம்தான்.

"உண்டு பசி தீர்ந்தாற்போலிருக்கும்
கண்டுகள் காட்சிமிகும்"—என்று

ஔவைப்பாட்டியும் ஞானக்குறள் ஓதியிருக்கிறார்.

இப்படிக்கு,
உங்கள் அன்புள்ள,
குட்டியண்ணா.

SCIENTIFIC RECREATIONS FOR THE YOUNG.

சிறுவர்க்கான ஜாலவினோதங்கள்.

ஜாலசம்மட்டி.

நீளமாயும் வாய் நெருக்கமாயுமுள்ள ஒரு புட்டியில் கால்பங்கு ஜலம் வார்த்து அடுப்பின் மேல் வைக்க, சற்றுநேரத்திற்குப் பின்பு புட்டிக்குள்ளிருக்கும் ஜலம் உஷ்ணத்தினால் கொதித்து நீராவியாய் புட்டிவாயின் வழியாய் வெளியில் புறப்படும். இவ்வாறானபின்பு புட்டியை அடுப்பினின்றும் எடுத்து சில வினாடியானபின், புட்டியின் வாயில் அழுத்தமாய் 'கார்க்கு' அடைத்து முத்திரை மெழுக்கால் முத்திரைபதித்து குளிர்ந்த இடத்தில் புட்டியை வைத்துவிடவும். நன்றாய் உஷ்ணம் ஆறினபின்பு புட்டியை எடுத்துக் கீழுமேலுமாகக் குலுக்க, உள் உலவும் ஜலம் கற்கட்டிகள் போல் புட்டிக்குள் தாக்கும்.

15. சூக்ஷும கணிதம்.

ஆயிரம் போர்வீரர்களை ஒருவரிசையாக நிற்கவைத்து சேனாதிபதியானவன் அவ்வரிசையில் முதலில் நின்றவனுக்கு ஒரு பழமும் இரண்டாவது நின்றவனுக்கு இரண்டு பழமும் இவ்வாறே கடைசியில் நின்றவனுக்கு ஆயிரம் பழமும் அளித்தனன். பின்பு எல்லாரும் ஒருபெரிய கூடையில் வாங்கின பழத்தை ஒருங்கே போட்டுவிட்டனர். கூடையில் மொத்தம் எத்தனை பழமிருக்கும்? முதல் எண்ணிலிருந்து ஆயிரம் எண்வரையிலும் கூட்டி மொத்தஞ் சொல்ல அநேக நாழிகை பிடிக்குமல்லவா? இப்படிச் சொல்லாது 2-நிமிஷத்திற்குள் முழுமொத்தத்தையும் சொல்லவேண்டும். இது சொல்வதெப்படி?

விடை:—கடை எண்ணாகிய ஆயிரத்தையும் அதின் சரிபாதியாகிய ஐந்நூற்றையும் பெருக்கி வந்த தொகையோடு கடை எண்ணாகிய ஆயிரத்தின் பேர்பாதியாகிய ஐந்நூற்றைக் கூட்ட மொத்தம் வந்துவிடும்.

1000-கடைசித்தொகை
500-ஷை யின் பாதி

பெருக்கிவந்ததொகை 5,00,000-இத்தோடு
ஆயிரத்தில் பாதியாகிய 500-ஐகூட்ட

மொத்தம் 5,00,500